

Quadragesima quinta de donis sancti spiritus
Quadragesima sexta de beatitudinibus et vita
actiuā cū opib⁹ mīe et de vita contemplatiua cū
oracōne duodecim fructib⁹ quinqz et sensib⁹
Quadragesima septima de sacramentis in ḡne
Quadragesima octaua de baptismō
Quadragesima nona de confirmatione
Quinquagesima de eukaristia
Quinquagesima prima de penitencia
Quinquagesima sedēa de vocatione extrema
Quinquagesima tercia de ordine
Quinquagesima quarta de matrimoniō
Quinquagesima quinta de impedimentis in ḡne
Quinquagesima sexta de impedimentis affinita-
tis et cognaciōnis in speciali
Quinquagesima septima de cognaciōne triplici

C Quarta ps tribus sectionib⁹ est cōtentā

Prīma de triplici drā premij
Sedē de expedientia ad premij
Tercia de sufficientia gaudij

Expliſciunt Capitula .

Incepit Prīma ps Centilogij bonauenture
De malo culpe in gnali ;

Alium considerare occurrit quantum ad diffinitoz. quod diffiniēs Augg: ait. Malum est priuacō modi. speciei et ordinis. Ad cuius intelligentiam est notandum q̄ creatura quelibet quantumcūz modica comparati habet ad deum secundum ēplex genus cause. videlicet efficientis. exemplaris. et finalis. et sic habet modum specie et ordinem. Creatura vero rationalis non solum ista tria habet prout est natura quedam sicut ceterae creature. verum etiam potest esse voluntate libera. Voluntas autē quando habet modum speciem et ordinem sicut debet tunc est bona. Tunc autem habet hec tria. quādo in operando continuatur virtuti diuine ut pācipio mouenti. conformatur ei ut regule dirigenti. vnitur ei ut fini quietanti. in primo est modus. in secundo species. in tertio ordo attenditur. et secundum hoc est triplices genus cause. Quandocumq; quis peccat mortaliter discontinuat necessariō a deo tamq; a principio mouente. quia deus nūp mouet ad peccatum. Discordat a deo tamq; a regula dirigente. Elongat et deordinatur a deo tamq; a fine quietante. ponens creaturam finem suum. Et sic malum culpe priuat et corruipit hec tria inseparabiliter: et equaliter non tamen totaliter in creatura rationali inquantum est agens voluntarie et libere ultra alias creaturas. Malum vero

Dum corrūpit tria predicta. p̄t tum alīs creatu-
ris in natura cōuenit. Item consideratur malum
quantum ad distinctionē. Distinguuntur autē ma-
lum secundum triplicem differentiā. videlicet in
malum culpe sive transgressiois. in malum pene
sive punitoīs. in malum pugne sive temptacionis.
Malum culpe idem est q̄ in iusticia generalis sive
absentia debite honestatis vera passio voluntaria.
Malū pene est absentia debite delectaciois cum cō-
sensu sui contrarij. sive passio inuoluntaria. Sed
malum pugne tenet medium inter ista. Nam dia-
bolo est culpa in iustigando. iusto est pena in reluc-
tando. Item considerat̄ quantum ad subdivisiōnē.
Subdividitur autem malum culpe in malū secū-
dum se et per se. qđ nullo modo potest bene fieri.
vt odire deum et ipm blasphemare. In malum in
se sive in genere. vt occidere. qđ potest bene et ma-
le fieri. vt pp̄ter iusticiam et vindictam. In ma-
lū ex circumstancia. vt dare elemosinam ex vana
gloria. Item considerat̄ quantum ad introductio-
nem. et sic malum originat̄ a bono. id est a volun-
tate et libero arbitrio nō effidente sed deficiente.
substantificat̄ aut̄ in bono. Nō em̄ est essentia aliq̄
vel natura sed corruptio bni quod corrūpit que nō
potest esse n̄ in bono. id est in libera voluntate. Qđ
trariat̄ autē bono moris. Ad qđ intelligendū nō
q̄ malū corrūpit iusticiā. id ē rectitudinē voluntatis.

Sunt autem circa anime rectitudinem tria atten-
denda. scilicet potentia rectificabilis. et hanc non cor-
rumpit. **H**abitus rectificans. et hunc priuat sim-
pliter et corrumpt. scilicet graciā et virtutes.
Habitus mediūs et hunc diminuit dum enīs ho-
mo redditur habilis ad bonum per peccatum. nō
tamen tollit. quia non opponitur malum illi habi-
litati rōne nature sue. sed ratione gracie et virtu-
tis sue finis ad quem est.

De temptatione lectio secunda.
Mulū temptationis sive pugne notificatur per
diffinīcēm Hugois de sancto victore. Temp-
tare inquit est callide experiri et quasi quibusdam
blandis conatibus probare. Ansel. Omnis temp-
tatio probatio est. Cassiodorus. Temptatio dia-
boli est assimulatio appetitis boni ad fallendum
Sic etiam aliter diffinītur. Temptatio est pulsa-
cio ex intentione vel proposito ad declarandum bo-
num sive malum. Multiplicatur autem per diui-
sionem. Potest autem considerari temptatio quā-
tum ad nocium. et sic dividitur in eam que est ab
hoste. a carne. et a mundo. **S**uxta illud. Quidus
caro demonia diversa mouent prelia. Item in ea
que est temptatio alia ab hoste. alia a carne. Pri-
ma generaliter. secunda specialiter. Quididur eti-
am quantum est instrumentum. et sic est illa divi-
sio Gregorij. Temptatio quedam est per vicia. q/

dam per flagella. Item ponitur alia super illud **Psal**
miste. **O**mnen estam abominata est anima eorum
Multiplex inquit est temptatio. quarum prima
est error sive nescientia vie veritatis. secunda dif-
ficultas vincendarum concupiscentiarum. tercias
tedium boni. quarta tempestas seculi. **D**ividitur
etiam quantum ad effectum. et sic genera iter est il-
la super illud prime **C**orintheorum. duodecimo.
Temptatio vos non apprehendat nisi humana.
Temptatio alia diabolica. alia humana. **D**iabolus
ea malum habet exitum. quia terminatur in mor-
tali. **S**ed humana tam periculum non habet ex-
itum. quia ibi est peccatum veniale vel nulla est i-
bi culpa. **S**pecialiter et sic est illa de doctrina tri-
stiana. **D**iabolus temptat aut vexans carnem.
aut vulnerando natuaria. semper ut tollat gratui-
ta. **D**ividitur etiam quantum ad gradum. **E**t sic
dividitur generaliter et specialiter. et sic est illa **G**re-
gorij dicentis. **T**emptatio tribus modis perficit
scilicet suggestio. delectatione et consensu. **D**ividitur
nichilominus quantum ad modum. et sic ge-
neraliter et implicite est illa super **P**salmin. **Q**ui
habitat in adiutorio altissimi est. **Q**uedam temp-
tatio est leuis et occulta. quedam grauis et occul-
ta. quedam leuis et manifista. quedam grauis et
manifesta. **S**pecialiter et explicite. **E**t sic est illa
Herma: di secundum septem membra. **P**rima est

importuna que pertinaciter insistit. **S**ecunda est
dubia que animum dubietatis nebula involuit.
Tercia est subita que iudicium rationis preuenit.
Quarta est occulta que deliberacionis ordinem per-
terfugit. **Q**uinta est violenta que vires transcedit.
Sexta est fraudulenta que animum seducit.
Septima est perplexa que varijs vicijs copedit.
Si autem specialiter et implicite sic est illa Au-
gustini. **D**iabolus temptat ut leo et ut draco. Si
specialiter et explicite sic est illa Gregorij in Job.
Glo. **D**iabolus opprimendo rapit. insidiando cir-
cumuenit. minando terret. suadendo blanditur.
desperando frangit. promittendo decipit. **D**iver-
sificatur autem per intentionem. Nam temptat de-
us ut erudit. diabolus ut decipiatur. mundus ut al-
licit. homo ut conuiciet. caro ut inficiat.

De diffinitione peccati. **iij.**
Unus de malo culpe in generali. et de malo
pugne quod impellit ad culpam. descendens
dum est ad peccatum in speciali. Circa quod tria
considerare debemus. scilicet modum diffinitionis.
modum diuisum in. et modum punitivum. Pecca-
tum autem potest considerari formaliter prout di-
cit priuationem. et materialiter prout substernit
sibi aliquam actionem. **H**abet etiam formales dis-
finiciones prout dicit priuationem per hunc mo-
dum. Nam aut dicit recessum a bono. et sic tribus

definitionibus quasi idem circumloquentibz dicitur. **P**rima i libro de ciuitate dei : hec est Peccatum est absencia boni ubi debet esse. **S**ecunda i libro de vera religione. Peccatum est appetitio non naturarum malarum . sed disertione meliorum . **T**ertia est in libro de natura boni . Peccatum est corruptio modi speciei et ordinis. Aut dicit recessum a nature rectitudine . et sic triplex diffinatio idem circumloquens inuenitur . **P**rima est **D**amasceni Peccatum est ab eo quod est secundum naturam in id quod est preter naturam auersio. **S**eunda est **A**nselmi . Peccatum est carencia debite iusticie. **T**ertia est **A**ugustini. Peccatum est defectus quidam a luce veritatis naturam non periremens . sed obscurans. Aut dicit recessum ab omni boni complemento et perfectione . et sic tripliciter diffinitur. Primo ab **A**ugustino in libro de libero arbitrio. Peccatum est auersio a bono incomunabilis. Secundo ab eodem in libro de vera religione. Peccatum est carere bonis incomunicabilibus quibus fruendum est. Tercio etiam sumitur ab eo. Peccatum est tenebra intellectus. Habet quoque materiales diffinitiones prout substernit sibi actum . et sic secundum hoc potest tripliciter compari. Aut ad deum quem offendit . et sic tripliciter diffinitur Primo ab Augg. contra manicheos Peccatum est in peccatis veritatis vel i ipsa veritate errare.

Secundo ab Ambrosio. Peccatum est prevaricatio legis diuine et celestium inobedientia mandatorum vel preceptorum. **T**ertio ab Augustino. Peccatum est dictum vel factum vel concupitum contra legem dei. Aut comparatur ad virtutem quam excludit. et sic triplex datur diffinicio. Prima est Basilij. Peccatum est disposicio contrarie se habens ad virtutem Secunda est augustini in libro deabus animabus. Peccatum est voluntas retinendi vel assequendi quod iusticia vetat. Tertia est etiam ipsius Augustini in libro de vera religione. Peccatum est appetere que christus contemplans contempnere que christus appetit. Aut comparatur ad id quod intendit sive pretendit. et sic diffinitur tripliciter. Primo ab Augustino in libro de ciuitate dei. Peccatum est male uti bono. Secundo ab eodem in libro de Trinitate. Peccatum est vivi fruendis et frui videntis. Similiter in libro eodem sed .ix. li. xii. ca. Idem in libro de libero arbitrio. Peccatum est spreco bono incommunali et rebus commutabilibus adherere. Due autem alie diffinitiones peccati inueniuntur. Prima est peccatum est actus incidentes ex defectu boni. Secunda est ista. Peccatum est perdere meritum vite eius.

De peccato originali. iiiij.

Deo de peccati diffinizione. sequitur videre de eius divisione. Dividitur autem peccatum

in originale et actuale **S**ecundo in veniale et mortale. **T**ercio in delictum et commissum. et iste sumuntur penes causam formalem. **I**tem dividitur in peccatum cordis oris et operis. **I**tem in peccatum superbie sive inauis glorie. inuidie. ire. accidie. avaricie. gule. luxurie. **I**tem in concupiscentiam carnis. oculorum et superbiam vite. **I**tem dividitur in peccatura cogitationis. delectacionis. consensus. operis. consuetudinis. et hec sumuntur penes causam materialem. **I**tem peccatum aliud ex infirmitate. aliud ex ignorantia. aliud ex scientia et certa malitia. **I**tem peccatum aliud ex timore male humiliante. aliud ex amore male accedente. et hec sumuntur penes condiciones peccantis. **I**tem peccatum aliud in se. aliud in deum. aliud in proximum. et hec sumuntur penes circumstancias eius in quem peccatur. **P**rimam igitur divisionem prosequamur. Et primo quantum ad originale peccatum. Circa quod sunt quatuor attendenda. videlicet **D**issinicio. corruptio. curacio. non minatio. **D**issinicitur ab Anselmo sic. Peccatum originale est carensia vel nuditas debite iusticie per inobedientiam ade facta. quam carensia visionis dei comitatur. **I**sta dissinicio est formalis indicans huius peccati essentiam causam et penam. **I**tem aliter sic. Peccatum originale est vicium ex qualitate seminis in humana natura ortum sive natum.

Ista est materialis ostendens originalis peccati effectum vel originē. **I**n tertio ab Augustino sic Peccatum est concupiscentia sive concupiscentia que primum facit concupiscentiam. adultū concupiscentiam. Corripitur autē genus humanū p̄ peccatum originale. Quia licet anima nō sit ex tradire. originalis tamē culpa transit ab anima ade ad animas posteriorum mediante carne infecta. tamq; p̄ concupiscentia gnata. et p̄ libidinem seminata que infectionem secum trahens animā sibi unitam inficit et viciat. non tñ pena sed et culpa. **E**t sic homo p̄ concubitum gnatus nascitur natura filius ire. quia priuatus est rectitudine diuine iusticie. ppter cuius absenciam incurrit quantū ad animā. infirmitatem. ignoranciam. maliciam. et concupiscentiam. Quantū vero ad corpus. penalitates. labores. do lores defectus. morbos multiplices. et preter hē penam mortis et incineracionis. penam carencie visionis dei. et amissionis glorie celestis. tam in prūlis q; in adultis. Curatur autē peccatum originale p̄ baptismum. sic quantū ad culpam q; tñ remanet quantū ad temporalem penam. Sic curatur quantū ad reatum penz eterne. q; remanet tamen quantū ad actum et motum concupiscentie. Sic curatur in parente q; nichilominus a curato parente transmittit in gnatum plen. Sic tollit originalis culpe macula. q; remanet sequela cum qua oportet

pugnare q̄ diu sumus hic in vita. Nominat autē
peccatum originale diversis vocabulis tam ex pte
culpe q̄ ex pte pene. Ad animā eū compati dicit
infirmitas. q̄ reddit animā impotē resistēdī
motibus. Dicit seditas q̄ scđm eam anima rōne
corpis inquinat. Dicit pñitas ppter inclinacēz
appetitus in malum. Dicit corruptio. q̄ dunc ad
michilū. scz peccatū. Dicit viciū q̄ dirimit natu/
rales vires sive virtutes. Dicitur languor nature
pter diminucionē boni naturalis et delectacōis
Compatū ad corpus dicit lex carnis. q̄ est pena
lege iusticie naturaliter inflcta. Dicitur lex mē/
borū q̄ prestat aptitudinem ad faciendum opera
mala. Dicit tirānus ppter dñacionem quasi vio
lētā in cōcupiscēcys. Dicitur somes q̄ est causa
materialis cōseruandi peccatū in carne. Ambrosig
diffiniens somitem dicit. Somes est morbidus
quidā affectus qui cōmouet ad illicitum desideriū
quantū ad actum gñatue et nutritiue. Compatū
vero ad actus delectabiles illicitos. dicitur cōtu/
piscēcia aut cōcupiscēbilitas scđm eandē rōnem.
Differunt tamē q̄ cōcupiscēbilitas dicit potēciā
Cōcupiscēcia vero dicit actū. Dicit ecia libido.
q̄ sequi' quicqd liber. scz voluptuosas delēcēiones
in sensu. Compatū vero ad penā ad quā obligat
dicit peccatū originale q̄ est carentia vel nuditas
debita et originalis iusticie.

De peccato actuali sectio. v.
Sequitur videre de peccato actuali. circa qd
quatuor videamus. scilicet definitionem es-
sentialem. originalitatem. differentiam materia-
le m. maioritatem. Diffinitur sic. Peccatum actu-
ale est carencia iusticie debite facta per inobedien-
tiam proprie voluntatis. Vel est auersio ab incon-
mutabili bono et ad bonū commutabile conuersio.
Trahit autem peccatum actuale originem a libe-
ra voluntate uniguiusqz per suggestione m. delecta-
tione nem. consensum et operationem. Si autem sug-
gestio et delectatio sistant circa consensum: pecca-
tum est veniale. Si autem sequitur consensus et o-
pus in hys que diuina lege prohibentur: peccatum
est mortale consumatum. Si vero modis si-
at ut sit consensus sine opere. hoc potest esse du-
pliciter. quia aut homo vult in opus procedere sed
non potest. et tunc voluntas pro facto reputatur.
nec minus est culpabilis: qd si in ipso facto repre-
henderetur. Aut non vult in opus procedere. sed
vult interius voluptuari in delectatione. Et licet
tunc non sit peccatum plenarie consumatum. es-
tamen inter mortalia computandum. quod mari-
me de carnalibus peccatis habet intelligi. Differ-
entie autem materiales sunt due. scilicet peccatum a-
geli. et peccatum hominis. Peccatum angeli incho-
atum est in presumptione. Statim enim ut vidi

suam pulchritudinem presumpsit. et consummatus
est in ambitione. quia presumens de se appetit quod
erat supra se. atque confirmatum est in inuidie et o
dij auersione. quia ex quo non potuit obtinere quod
appetit. cepit odio et inuidia contraire. **E**t sic in
peccato lucifri. superbia presumptionis fuit prima
generacione. sed superbia ambitionis fuit prima
consummacione. **P**eccatum vero hominis fuit inobe
dientia. ad quam precipitauit diabolus hominem
per triplex appetibile naturale. scilicet. gloriosum
copiosum. deliciosum. **T**emptauit enim de excel
lencia. sufficiencia. experientia sive deuulcentia.
Diabolus enim per mulierem volens dicere ho
minem promisit mulieri dignitatis excellenciam
dicens. **E**cclis sicut dicitur. deinde subiunxit cognici
onis abundanciam dicens. scientes bonum et ma
lum. **T**ercio pretendit suavitatis excellenciam se
ue experientiam. cum ostendit ei ligam pulcher
rimu visu et ad vescendum suave. **V**nde pcam mu
lieris inchoatum fuit in superbia. progressum ha
buit in avaricia. qd non in rebus solu. sed et in sci
entiis iuenerit avaricia. et consummatum fuit in gula. **E**t
sic deordinata fuit quantum ad irascibilem: appre
tendo alta. quantum ad rationalem: concupiscendo
scire occulta. quantum ad concupisibilem: concipi
scendo gustae suavia. **N**on aut horum peccatorum ma
ius sit. Nota qd peccatum unum dicitur altero magis

duodecim modis. **P**riuio causalitate. et sic peccatum
diaboli dicitur maius. qz inuidia diaboli mors in-
trauit in orbem terrarum Sapientie. **S**ecundo gnatitate
et sic peccatum punitus dicitur maius qz se per totum
genus humanum diffudit. **T**ertio enormitate et sic
peccatum iude maximum fuit qz tradidit dominum salua-
torem. **Q**uarto ingratitudine et sic peccatum illius
qz plura dona precepit dicitur maius. **Q**uinto piculo
litate et sic peccatum ignorantie dicitur maius vel gra-
uius qz piculosus. **S**exto inseparabilitate et sic pec-
catum cupiditatis dicitur maximum. qz cum cetera vicia
se nesciant cum hoce sola avaricia iuuenescit. **S**eptimo
importunitate et sic luxuria dicitur maximum. qz etiam
ex bonis operibus gnatatur. **O**ctavo punitate et sic
luxuria dicitur esse gravissimum peccatum. qz ad eam homines
propter inclinatio[n]em. **N**ono ronae maioris gre[ci]a impug-
nacione. et sic peccatum in spiritu sanctu dicitur grauius.
Decimo ronae maioris offense. et sic peccatum ydola-
triae dicitur maius. **U**ndecimo ronae maioris facilita-
tis resistendi et sic peccatum ade fuit gravissimum.
Duodecimo ronae maioris improbitatis et libidinis
et sic peccatum cuiuslibet genit[us] potest fieri maius altero

C De peccato mortali et veniali. vi.

Sequitur videre de divisione peccati in veniale et
mortale. **A**d cuius evidentiā sunt tria nondum

scilicet **O**rdo diuine iusticie qui imponit. Peccatum veniale quod contrahit. peccatum mortale quod incurritur. **O**rdo autem diuine iusticie ad quem deus hominem obligavit est: ut bonum immutabile perficeret bono commutabile. ut bonum honestum preserat utili. ut voluntas dei perficeret voluntati proprie. **E**t ut iudicium regis recte perficeret et perire sensualitati humanae. Peccatum vero actuale est inordinatio actualis ipsius voluntatis. **I**sta autem inordinatio si est tam modica quod ordinem istum non exterminet quis in aliquo poterit tunc peccatum est veniale. quod habemus tractare quantum ad distinctionem. distinctionem et curacionem. **D**iffinitur autem sic. Peccatum veniale est libido sive amor voluptatis in creatura circa deum. **D**istinguitur autem veniale tripliciter. **N**am quoddam est veniale ex surreptione. et ideo est veniale quod non potest vitari tunc. et quia committitur propter rationem semper est veniale. **Q**uoddam est veniale ex cogitatione sine consensu et ideo veniale. quod non plene consentitur ut in cogitatione et delectatione de muliere circa consensum in delectacionem. et ideo veniale sit mortale per complacentiam et consensum. **Q**uoddam est veniale cum ratione et consensu. et ideo veniale. quia non est deordinatio contra precepta ut ebrietas et mendacium iocosum. **E**t illud cum sit veniale propter delectacionem que est circa deum potest fieri mortale per nimiam libidinem et contemptum.

Non tamen intelligendum est. q̄ aliquid veniale per essentiā sit mortale. sed quia de veniali sit trā-
litus ad mortale: per complacenciam et cōsensum
sive per libidinem et contemptum. **C**uratur autē
veniale per actus in quibus ē aliqua humiliatio
et deuscio. qui quidem actus gracia informati re-
pugnant veniali. et sic ad actum curacionis et de-
lectionis venialium gratiam gratum facientem: co-
adjuuant et vigorant. **H**uiusmodi autem remedi-
a h̄ys versibus continentur. **C**onfiteor. tondo. re-
spergor. conteror. oro. **S**ignor. edo. dono. per que-
venialia purgo. **V**inctio pena leuis compassio que
fit egenis. **H**ec enim remedia sunt generalis con-
fessio. pectoris toncio. aque benedictae aspersio. cor-
dis cotricio. dominica oracio. signacio ab episcopo.
Eucaristie suumpcio. offense condonatio. extrema
vinctio. leuis penitencia. compassio fraterna. **S**i
vero tanta est deordinatio voluntatis. q̄ ordinē ex-
terminet supradictum: tunc mortale est peccatum.
Quod etiam potest cōsiderari quantum ad diffini-
tionem. punitionem et remissionem. **A**b Ambro-
sio etiam diffinitur sic. Peccatum est prevaricatio
legis diuine et celestium inobedientia preceptorū
vel mandatorum. **P**ena peccati mortalis eterna
dampnacio. Mortale enim dicitur. quia per ipsū
vita gracie perditur in presenti. et vita glorie ī fu-
turo. **E**t sic contrahitur mors culpe. et infligitur

mors gehennae. **J**uste autem propter mortale i quo
aliquis perseverat finaliter: semper eternaliter cruci-
atur. **V**nde secundum Gregorium. quia peccator
peccauit in suo eterno: est cruciandus eternaliter
in dei eterno. **S**ecundum vero Augustinum. qui
a peccauit contra bonum eternum et infinitum: e-
ternaliter puniatur. **C**uatur sive remittitur pec-
catum mortale per septiforme remedium. videlicet
per baptismum. elemosinam. matrimonium. con-
versionem proximorum. dimissionem iurie sive
offense. fletum penitentie. dignam sumptionem eu-
charistie. **A**ttende tamen q baptismus et penite-
tia non solum valent contra penam peccati: verum etiam
contra culpam. cetera autem valent contra penam.

De ignorantia sectio viij.
Sequitur videre de divisione peccati. in deli-
ctum et commissum. Prevaricatio precepto-
rum: est delictum. hoc est transgressio preceptorum
affirmativorum. Prevaricatio prohibitionum est co-
missum: hoc est preceptorum negationum trans-
gressio. Differentie autem ignorantie delicti sunt
ignorancia. omissione. negligencia. Delictum dicitur
quasi derelictum. id est boni desertio. Bonum au-
tem est duplex. scilicet sciendum. cuius desertio di-
titur ignorancia. et faciendum ad quod duo reque-
runtur. scilicet q fiat bonus actus. cuius deser-
tio est omissione. et qd bene fiat. i. cu debitis culpatio-

quarū desertio dicit negligētia. Circa vero igno-
rātiā diuisiō est attendēda. Prīma est hec ignorā-
tia. alia negacōis. alia p̄uacōis. alia dispositiōis
Prīma est in p̄uulis nō h̄is culpā neḡi pena usq;
ad tēpus p̄siniti. Sc̄da eis in adultis q̄ t̄pe deter-
minato ignorantia que p̄t scire vel obliiti sunt q̄ ali
quo mō didicerunt. Sz ignorantia dispositiōis est
qua q̄s opinat cōtraria fidei q̄ potest dici erronea
q̄ est in hereticis. Prīma excusat a toto. Sc̄da tñ
a pte Tertia accusat i toto. q̄ p̄salim sequit volū-
tatem. Sc̄da diuisiō est ignorātia alia iuris. alia
facti. Ignorātia iuris à naturalis et hec nullum
excusat cū sit scriptū in corde hoīs vel iuris dñi.
ut legis p̄phetarū euangelij et doctrine apostlice. et
ista accusat sic de magno et mortali delicto platos
maxime episcopos et metropolitanos q̄ tenent de
fide et spe reddē rōnem. accusat sic de veniali cleri-
cos simplices et illrātos qui cū possent discē nolue-
runt. laycos vero in nullo accusat q̄ ad ipsos non
pertinet dñmō nō cōtemnāt. Si est iuris positivi
ut legum et decretoriū solos accusat iudices. Si est
ignorātia iuris cōtinētis morales cōstituōes et
ecclāsticas ad discernēda peccātū sic accusat cōfessores
et sacerdotes. Si vero est ignorātia facti. à iindrūtis
et sic sufficiēt excusat. à necessarij ad salutē et sic
aut nō potest vitari sicut in amente qui a natūtate
caruit iudicio rōnis et hec excusat Aut vitari p̄.

sicut in iudeis et paganis qui potuerunt scire xp̄m
passum fuisse p̄ salutē hominū. et hoc nō excusat.
Tertia diuisio ignorantia à simplex. à crassa. aut
affectata. **S**implex ut qn̄ q̄s nescit qd̄ scire tenet.
facit tñ aliqd sed non plene ut illa sciāt. hec excusat
a tanto non a toto. **C**rassa sive supina ut qn̄ quis
negligit scire que tenet. et tñ non est ei determinatū
q̄ teneat scire illa. hec mig excusat. nō em̄ excusat
a toto sed a tanto. **A**ffectata sive affectia est ut qn̄
aliquis negligit q̄ tenet cum ei determinatū sit q̄
tenet illa scire hec accusat potius q̄ excusat. **C**re
diuisio est ignorantia. alia vincibilis. alia inuinci
bilis. **V**incibiliū alia potest remoueri cum magna
difficultate ut in valde ebetibus hec excusat a tanto
nō a toto. **S**i est de necessariis ad salutē. alia potest
remoueri cū facultate ut in ingeniosis hec nō excu
sat. **I**nvincibiliū. alia inuincibilis p̄ naturā ut et
in eo qui nascit̄ amens hec excusat a toto. **E**t ut in
puero qui non vtitur rōne. **E**t ecīā in decrepito q̄
nō discernit. **A**lia est inuincibilis ex culpa ut in eo
qui ex culpa efficit̄ furiosus. hec scđm aliquos nō
excusat a toto.

De omissione et negligentia. viii.

A Iso de ignorantia que est desertio debite scie
Sequit̄ vidē de omissione et negligentia. q̄ dī
nū desertione rei debite facit̄ de. **O**mīllio ē deserē

actus debiti in tempore determinato. Et dicitur
actus debitus quem tenemur facere. Circa autem
omissionem habemus videre quatuor actus debi-
tos. scilicet tentionem. distinctionem. descriptioēz
et absolucionem. Qicitur autem omissione derelicti-
o actus. nō circumstantie actus principalis. non
anneri. precepti affirmatiui. non negatiui. Et
autem triplex tencio quam omittere non debemus.
Quedam ratione diuine obligacionis. et het ē du-
plex. una ad agendum ut in preceptis affirmati-
uis. ut honora patrem t. Una ad non agendum.
ut in preceptis negatiuis sive prohibitionibz. ut
non occides. Prima obligat semper. sed nō ad sem-
per nisi pro loco et tempore. Secunda obligat sem-
per et ad semper. Quedam est spontanee consen-
sionis. ut in cōtractibus. votis. iuramentis. pro-
missis. quam facit conscientia. Quedam ratione
culpabilis offensionis Nam propter culpam mor-
alem obligatur homo ad penam eternam. prop-
ter venialem autem ad temporalem Tencio enim
sic describitur. Tencio est alieni precepti vel phi-
bicionis vel proprii assensus vel culpe ad agendū
vel non agendum vel paciendum obligacio. Ad a-
gendum quantum ad precepta Ad non agendum
quantum ad prohibiciones. Ad paciendum quan-
tum ad culpam. Triplex autem est absolucione pre-
dictae triplicis tencionis. scilicet impossibilitas.

dispensatio et penitencia. Negligentia est debite
circumstancie derelictio in bono opere faciendo circa
quā videnda sunt tria s. Origo. denominatio. cōco
mitatio. Oritur autem negligentia ex torpore.
Vnde dicit Gregorius duo sunt in bonis opibus
timenda sc̄z desidia et fraus. Desidiam facit minor
amor dei. Fraudem nimius amor sui. Si desidia
ex torpore nascit. Fraus ex privata dilectione.
Fraus ista sic notificatur. Fraudem in opere dei
perpetrat. qui se iordinate diligens ad remuneraci
onis transitorie bona festinat. Tripliciter autē
fraus ista committitur. aut cū cordis humani grā.
ā favoris aura. ā quelibet res exterior desiderat.
vt eī bonū opus bene fiat requiri bonus finis
quem qui omittit fraudat Requirunt et alie circū
fancie. vt locus. tempus. modus. quas qui omitt
it. utiqz negligit Nominatur autem duplīcē voca
bulo sc̄z negligentia et desidia q̄ si large accipiant
comunia sunt ad quamcumq; omissionem tam ac
tus debiti ex circumstancie Si vero stricte accipi
antur ex omissione circumstancie tunc desidia ma
gis respicit communem significacionem Desidia q̄ si
desistentia. Negligentia vero magis respicit signi
ficacionem propriam. sc̄z omissionem circumstancie
debite. quasi nō diligentia q̄ diligentia circumstanc
ias magis diligenter psequitur. Sunt autem co
mites negligentie. torpor et pigritia q̄ quis sunt

idem tamen pigricia dicitur eo q̄ pigrat difficultas laborem. **T**orpor vero appetitū aspicit quietis. **T**riplex est autē torpor sive pigricia. scz infirmitatis naturalis sicut in fleumaticis et est pena nō culpa. **S**cđo est torpor infirmitatis acquisite ex culpa precedente ut in ebriosis et talis nō excusat sed in quosdam. **E**t et torpor libidinosus et dicitur torpor captatus et ille torpor dicit voluntas recusans facere bonum difficile eo q̄ difficile. et talis torpor et pigricia cum sit peccatum reprehendit in scripturis.

De Commisso ix.

Sequitur videre de commisso de quo est breui aduertendum. q̄ est transgressio legis dñe p̄ibentis quantū ad precepta negatiua. **P**otest autē aliqd committi cōtra naturam. et hoc duplicit. scz cōtra naturā cōmūnem hoībus et brutis ut q̄ inaseulus cum feminā sit. et sic est peccatum zōdū mīticum. **A**ut in naturā p̄ticularē ut in naturā angelicā et humānam et hoc est naturale iudiciatorū dicens malum esse fugiendum et bonū faciendum. **I**sta natura dicit q̄ debem⁹ deo obediēre deum colere et ipsum diligere. **D**icit ecīa q̄ p̄ximo debem⁹ facere qđ nobis volum⁹ fieri ab eodē. **E**t qđ nobis nolum⁹ fieri: alīs non debem⁹ interrogare. **E**t sic largo modo omne peccatum qđ committitur: est contra naturam. **P**otest ecīa aliquid

committi contra legem et hoc dupliciter variatur
Nam lex aliquid prohibet quantum ad omne tempus
et hoc est prohibitum quia malum. Et sic sunt prohibiti
cones decalogi. Prohibet etiam aliquid non simpliciter
sed ad tempus et sic sunt prohibiti ceremonialium
et hoc est malum quia prohibitum. Potest etiam ali-
quid committi contra consuetudinem et hoc est quod con-
mittitur contra mores. proprie autem loquendo mos
non scriptus dicitur consuetudo. Nos vero scrip-
tus constitutio nominatur. Non tamen quod facere con-
tra consuetudinem conservatiuam honesti: est pecca-
tum. facere contra consuetudinem destructiuam ho-
nesti: est sanctum facere. Contra consuetudinem
indifferentem: malum non est. Honestum dicit
quod sua vi nos trahit et sua dignitate nos allicit.
Item nonendum quod lex respicit honestum. consuetudo
sive constitutio respicit utile: honesti conservatiuam.

De errore. prauo iudicio et plona-
rum acceptione. p.

Sequitur de divisione peccati in peccatum
cordis oris et operis. Et primo de peccato
cordis dicendum. Et primo de eius definitione.
postea de eius differentiis. Peccatum cordis diffi-
nitur sic. Peccatum cordis est transgressio legis
divine per inordinatem intrinseci motus men-
tis. Differentie eius sunt peccatum cogitationis
aliud delectacionis et aliud peccatum consensus.

De peccato delectationis visum est supra cum de
actuali peccato ageretur. **A**d peccatum cogitatio-
nis ptinent error. prauum iudicium et psonarū
acceptio. **A**d peccatum cōsensus reducitur peccatū
cōsciente. **Q**uantū ad peccatum cogitacionis. pmo
est videndum de ipsa. postea de errore. deinde de
prauo iudicio. postremo de psonarum acceptione.
Cogitationum alia speculativa et ista nō est pecca-
tum. **A**lia practica sive affectiva. **P**rima est in as-
pectu. **S**ed a est cum affectu et voluntaria et ideo
potest esse peccatum. **E**ror quidā est infirmitatis
vel infirmatis. qualis est in febribus. qbus
dulcia videntur amara. **Q**uidam est infirmitatis
originalis quo corrūpitur racio in iudicis et fre-
quenter deviat et iste error qz nō est voluntarius.
ideo non est peccatum sed pena peccati. **Q**uidam
est error pueri voluntatis cuius est habere falsa
p veris talis autem error: aut est contra fidem et
bonos mores et ille semper est peccatum. **S**i autē
non sit cōtra fidem vel bonos mores. tunc aut acci-
dit in hys q sunt supra iudicium humanū ut iudi-
care de intentib⁹ cordium et semp est peccatum
quia tunc usurpatur qd dei est solius. **N**ut accidit
in hys q subsunt humano iudicio. et tunc non est
peccatum. ut errare in logicis naturalibus et ma-
thematis. **P**rauum autē iudicium respicit diffi-
cilitatem et distinctionem. diffinitur autem sic.

Praeium iudicium est ex errore procedens temera /
ria sententia vel suspicio mali de occultis aliorum
Error est habere ignota p notis. Sententia est in
asserendo vel diffiniendo q̄ ita est. suspicio in opi
nando. Temeritas in sentenciando q̄ ad ipsam nō
pertinet. Distinguit autem iudicium in hī c modū Ju
dicium. aliud certitudinis. aliud temeritatis. aliud
suspicionis. aliud diffinitoris. aliud argutoris. aliud
assertoris. Primum. s. certitudis nō est peccatum q̄ de
manifestis liceat iudicari. Secundum. s. temeritatis
est triplices. s. diffinitoris. cū q̄s de futuris male iu
dicat nā de eius correctione desperare et cū tamq̄
abiectū reprehendere q̄ nūc apparet malus cū nescia
mus qualis futurus sit: temerarium est iudicium.
Argutoris cum quis iudicat de his q̄ ad eum nō
pertinet hōnos decimoquarto. Tu quis es qui
iudicas alienum serum. Alteronis cum quis iu
dicium fert de occultis Glosa supra predictum lo
cum. qd̄ incertum est quo animo fiat sine periculo
nemo iudicat. Primum est periculosum Secundum
presumptuosum Tertium supersticiosum. Tercium
iudicium scz suspicionis est triplices scz Suspicionis
violente qn̄ omnia signa apparent mali. pauca vel
nulla boni. Temerarie qn̄ multa boni et pauca
mali. levis qn̄ multa mali pauca boni. Primomō
non est peccatum. sed om̄ veniale graue. tercimō
veniale piuum. Et nō q̄ iudicium certitudinis nec

est veniale nec mortale. **J**udicium temeritatis men-
suratur scđm illud **N**athei vñ. In quo iudicio in-
dicaueris iudicabimini. **G**lo. Si quē iudicaueris
temerarie: damnacōne veniali venialiter iudica-
beris. Si damnacōne mortali mortaliter cōdemna-
beris et hoc intellige sine p̄iudicio. **J**udicium suspi-
cōnis q̄ diu manet in suspicōne nō est mortale nisi
veniat in assēcōne. **C**irca p̄sonarū accep̄tōne
est attendere diffinīcōne et differēcā triplicē.
Diffinīc̄ sic p̄sonarū accep̄cio. est iustitia q̄ p̄fer̄
p̄sona p̄sonē ppter causam indebitam. differēcā
accep̄tōnis p̄sonarū sunt tres una q̄ cōmittitur in
honorū exhibicōne de qua **J**acobi q̄. **F**rātres mei
nolite habere fidem ihesu xp̄i in p̄sonarū accep̄tōe
Alia est in iudicij executōne **D**euteronomij xvi.
Non accipies in iudicio zē. Alia est in p̄motōne
ad dignitates q̄ phibetur prīni Regum xvi. in
electione dauid. cui non pretulit dñs frātres suos
xp̄i vultus pulchritudinē sive stature altitudinē.

De peccato cōsensus cōtra cōsciencī
et perplexitatē. xi. sectio
Sequit̄ videre de peccato consensu. Primo
videndum de ipso consensu. quid est. Scđo
de peccato cōtra cōsciencī. Tercio de differentijs
p̄plexitatis. de p̄mo Nō. q̄ cōsensus est nutus vo-
luntatis spontaneg vel motus animi liber sui. **E**i
cum nichil ita sit in potestate nrā. sicut consentire

vel dissentire. hinc est q̄ consummat̄ ibi oē peccatū
Iniciat̄ eū in cogitacōne crescit in delcātione p̄fis-
titur vero in cōsensu. Ad intelligend̄ vero quō pec-
catur. qn̄ agit̄ cōtra cōsciām: multiplicitas cōscie-
est videnda. Cōsciā uno mō dicit̄ supior p̄s rōis
quā greci sinderesim vocat̄ et apud nos sintilla cō-
sciē dīci potest. Nec diffinit̄ a basilio sit. Cōsciā
est nāle iudicatoriū faciendi vel non faciendi. dr̄nt
tū sedū rōez sinderesis et cōsciencia. Cōsciā eū
iudicat faciendū id ē debitū fieri Sinderesis vero
iudicat faciendū id ē dignū fieri. Alio mō dicit̄ cō-
sciā habitus nālis dictandi bonū vel malum. et sic
diffinit̄ a damasco. Cōsciencia est lex intellectus
prī naturalis opposita pecō. et sedū hoc cōsciencia
numq̄ errat. Tercio mō dicit̄ cōsciencia opinio ha-
bita de agēdis vel nō agēdis. id ē de debitis fieri
vel non fieri formata. de qua. i. Cor. viij. Quidā
cū cōsciencia p̄doli usq; nūne q̄si p̄dolaticū mandu-
cate Rōs xiij. Omne qd nō est ex fide peccatū est
Glo. id ē omne qd est cōtra cōsciām. Isto tertio mō
cōsciā est habitus acq̄litus frequenter erroneous ī
iudicādo esse faciendū qd nō est faciendū et econuso
Potest autē dēcēre cōsciā tertio mō dicta aliqd sedū
legem Aliqd p̄ter legē dei et aliqd cōtra legem dei
Et esī hic sermo de dēcēmine cōsciē p̄ modū p̄cepti
sue phibicōnis nō p̄ modū cōsilij sue p̄suasionis.
Primo mō cōsciā ligat simplicē et uniusalit̄. q̄ legi

divine cōcordat qua cōsciencia ostendit esse ligatū
Sed modo cōsciencia ligat quā diu manet Unde
vel tenet homo eam deponere vel qđ dicitat opere
adimplere utpote si dicitat cōsciencia: qđ leuare fit
tutam de terra est necessariū ad salutē **T**ercio mō
cōsciencia nō ligat ad faciendum vel nō faciendum
sed potius ad se deponēdum qđ cū talis cōsciencia
sit erronea et error ille repugnet legi diuine. nēs
fatio qđ diu durat ponit hōiem extra statū salutis
Utpote si dicat alicui simplici moriar nō cognoscas
me et ille incipiat habere cōscienciā de mortalitā. nō
cognouerit peccatricē non est in statu salutis ipsa
cōsciencia durante quia si nō cognoscit eam peccat
mortaliter cōtemnendo deū dum dicitat cōsciencia
hor nō displiceret deo. si cognoscit eam facie contra
preceptū dñi. **P**erplexitas nascit̄ ex errore cōsciē
Es autē triplex pplexitas. Prima est intelligen-
tie verborū sacre scripture qđ vident̄ sibi repugnare.
Seunda est intelligentie faciendorū de qua lōs viij.
Quid oremus nescimus z̄. Tertia est ineuitabi-
litas peccandi. **P**rima dissoluit̄ p distinctionē et
cōsideracionem causarū dicendi utrumq;. Secunda
dissoluit̄ p inspiracionem sp̄is sancti qđ est uictio
docens de omnib⁹ **I**te p meritu orōnis Jacobi. i.
Si quis indiget sapiā. i. Para. xxiiij. Cum igno-
remus quid agere debemus z̄. **T**ertia dissoluit̄
p depositōnem cōsciencie.

De mendacio.

Sequit' videre de peccato oris qđ pluribus
differentijs verias. Peccata cū oris sunt.
Mendaciū in quo destruitur veritas. Perjurium
in quo veritas contemnit. Contencio in quo vari
tas impugnatur. Est enim contencio veritatis im
pugnatio cum confidencia clamoris. hec tria sunt
precipue cōtra veritatem. Item cōtra bonitatem
sunt Scurrilitas q̄ est cōtra honestatem Multilo
quium aut vaniloquium qđ est contra utilitatem
Adulatio est contra rectitudinem in laude aliena
Iactancia est contra rectitudinem in laude ppria
blasphemia est contra rectitudinem in vituperio
dei. Maledictum est contra rectitudinem in vituprio
primi quantū ad penam. Contumelia est contra
rectitudinem qñ impropereat quantū ad culpam
aptam. Detractio vero est quantum ad occultan
Agitur de mendacio est nunc videre de eo quantum
ad distinctionem et distinctionem. Distinctus autē
ab Augustino sic Mendacium est falsa signatio vo
cis cum intentione fallendi. Et nō q̄ cum mentiri
sit contra mentem ire. potest homo mentiri dicendo
falsitatem ex certa sciencia. Item potest mentiri
dicendo veritatem quia quamvis sit verum qđ lo
quitur tamen aliud sentit in conscientia. Item po
test homo dicere falsum non menciendo nec peccan
do ut quando fallitur adhibita diligencia debita.

Dividitur vero mendacium in officiosum mendacium puerile et iocosum. puerile qd nocet. officiosum qd iuuat. iocosum qd delectat. **D**ividitur etiam mendacium in ecto gna. **P**rimū ut qd sit in doctrina religionis ut dicere christum non esse natum de virginine maria. **S**ecundū qd nulli prodest et alicui obest ut mendacia detractionis. et si quis sit testis in causa criminali. **T**ertium qd alicui obest ut prodat alicui ut testis falsus in causa pecuniaria. **Q**uartum qd sit mencendi solum libidine. **Q**uintum qd sit cupiditate placandi aut delectandi sicut eloquio ut mendacium adulacionis. **S**extū quando quis mentitur pro conseruanda pecunia alterius. **S**eptimū quo quis mentitur pro vita alterius conseruanda. **O**ctauum quo quis mentitur pro conseruanda alterius castitate. **D**at autem regulam Augustinus talem qd quanto aliqd mendacium magis accedit ad primū tanto magis ē peccatum. quia quanto magis recedit tanto minus est peccatum. **P**ost mendacium quo veritas destruit sequitur perjurium. quo veritas contemnitur. **S**ed quia perjurium est violatio iuramenti. ideo primo videndum est de iuramento quantum ad essentiam et sic iurare est deum inuocare in testem loquutonis. **Q**uantum ad licenciam. et sic iurare licet propter pacem et amicitiam conseruandam et propter veritatem astrictuandam ut fecit paulus.

Propter calumpniam vitandam ut faciunt actor
et reus. ppter fidelitatem conseruandam ut prin
cipes suo regi Quantum ad formam et sic est for
ma concessa ut iurare per deum et hoc variabiliter
Nam in veteri testamento dicebatur vniuit doming
id est per deum viuum. In ecclisia primitiva dice
batur Testis est in deus. id est testem deum invoco
modo vero dicitur p deum Est et forma non con
cessa ut iurare per ydola. Quantum ad comites
est sciendum. q iuramentum tres debet habere
corvites. scilicet veritatem q esse debet in conscienc
ia. ut nouerit ita esse. iudicium ut discrete iuret
et cum deliberacione. Justicia ut qd iuratur sit li
citum et honestum. Quantum vero ad differen
tias est Notandum. q due sunt species. scilicet
Assertorium quando iuratur de presenti vel pre
terito. ita esse vel fuisse. Promissorium ut cum
quis iurat de futuro aliquid se facturum. Modo
igitur potest videri piuriq diffinicio. scilicet Per
iurium est mendacium iuramento firmatum.
Potest etiam videri distinctio Periurium dicitur
falsa iuracio. Item peruersa iuracio q sit quando
est illicitum qd iuratur. Tercio dicitur trans
gressio iuramenti.

De adulacione. maledictione.
et detractione. xiiij.

Sequitur aliquid videre de adulatio[n]e male
dictione et detractione q[uod] contra rectitudinem
laudū et vituperij cōmittuntur. **A**dulatio diffini[t]
sic. **A**dulatio est sermo laudis alteri exhibitus imē
tione placendi. **D**istinguit autē sic. **V**am quedam
est adulacio q[uod] bonū nō habitum attribuit. **Q**uedā
q[uod] habitum excollit dicendo magis q[uod] sit. **Q**uedā est
q[uod] malum nutrit laudando malum et dicendo illud
esse bonū et licitum. p[ro]lau. peccator in desiderijs
anime sue et cetera. **Q**uedam est qua homo hominī vult
placere nō ppter deum laude tñ vera. **G**al. 1. **S**i
hominibus placere xp̄isti seruus nō esse. id ē si
placere vellem nō ppter deum. **M**aledictū quadru
pliciter variatur. **E**st eū maledictū surreptionis
de quo dicit Augustinus. **S**i cū omni facilitate et
temeritate male dixim ad mīca p[ro]tinet peccata-
lasciūne ut cum alicui nō ex animo maledicim de
quo Ieronim⁹. **Q**ui nescit oris maledici resecat
cōscientiam et si corde non maledicat immūdicia
ramen labiorum et oris inquinamentū incurret.
Est et maledictum odij q[uod] ex malo co:de procedit
ratiōne vindicte. **Q**uarto est maledictū iusticie q[uod]
ex ratiōte p[re]dict[us]. scilicet cum alicui amico ad eius
cor[re]p[on]dēti maledicim de quib[us] oltimis. **G**re
gorius Scriptura sacra duobus modis maledictū
cōmemorat. **I**liud q[uod] approbat. **I**liud q[uod] cōdemnat.
Vliter eū p[ro]feratur rōne iusticie. **V**liter amore

vindicte. **D**etractio diffiniſſit Detractio est aliena
fame denigratio. **C**ommittit autem lex modis. scz
et bonū negans qđ nouimus esse factū. **V**el cū tace-
mus ne fiat alijs manifestū. vel cū pueritus di-
tendo illud esse factū mala intentōne. **I**te malum
occultum reuelando in casu nō cōcesso. **I**te augmē-
tando dicendo esse magis qđ sit. vel ad inueniendo
inendaciter malum qđ factum nē fuit. **T**enet autem
detractor ad restituōeſe fame quā abstulit. **M**aius
ēm bonū auferi detractor qđ raptor et nō dimittit
peccatum nisi restituatur ablatum.

De peccato operis. xiiij.

De peccato opis breuiter est vidēdum quātū
ad diffiniōem distinctionē ab offensa vo-
luntatis et supaddiōem ad maliciam volūtatis
Ecce autem peccatum opis transgressio legis di-
uine p̄ inordinatiōem extēnsiōi motus mentis.
Ad peccatum operis reducitur peccatum consue-
tudinis. Peccamus enim cogitatiōne delectatione
consensu verbo et opere et consuetudine. **P**eccatum
autem operis comparatur ad peccatum volū-
tatis interioris prout sunt coniuncta et sic sunt
vnū peccatum p̄ eo qđ est ibi vnus cōtemp̄us et
vna auersio. vnum inquā sunt loquendo formalit̄
cum sit ibi deordinatio p̄ euia: loquendo tamen
materialiter plura sunt peccata quia plura sunt
deordinata. scz voluntas interior et accius exterior

Si autem hec duo adinuicem compantur tamquā
disiuncta ita q̄ unus peccet voluntate tūi **A**lius
voluntate et opere tunc diuersa sunt peccata non
solum materialiter sed etiā formaliter **S**upaddit
autem malicia operis super maliciam voluntatis
quando voluntas mala vult in opus procedere sed
non potest. **T**unc distinguendum est Nam unum
peccatū maius est altero sive iudicat̄ maius tripliū
scilicet racōne maioris contemptus dei et sic opus
non addit̄ ad iniquitatem voluntatis **A**ut racōne
maioris delectacōis et libidinis et sic opus aggra
uat maxime quantū ad genus carnalis peccati quo
peccat aliquis in seipsum. **A**ut racione maioris
damnificacōis et sic opus addit̄ ad malam volun
tatem maxime quantū ad genus peccati quo q̄s
peccat in proximū. quantū enim quis velit forni
cari non tantū delectatur in voluntate quantum
in opere **E**t quantūcumq; quis velit occidere nō
tantū nocet volendo. quantū actualiter occidendo.

De septem vīcīs capitalibus in
generali xv

Sequit̄ videre de divisione peccati in septem
vicia capitalia q̄ sunt **G**ubdia. inuidia. ira
Acridia. **A**varicia. **G**ula. luxuria. In ḡnali atten
denda sunt trii. scz diuersa numeratio. cōnexua
ordinatio. sufficiencie assignatio. **A**gregorio et
alioꝝ doctozibus sic numerantur et nominantur.

Superbia Inuidia Ira Accidia Avaricia Gula
luxuria. Ab Isidoro Castrimergia. Fornicatio
Philargia Tristitia Accidia Enodoxia Supbia
Itē Supbiā Enodoxiam sue vanam gloriam
distinxit Isidorus. sed Gregorius cōiunxit quia
idem sunt in re rācone tantū differētes. Supbia
ēm dicitur quando aliquis sibi magnus apparet
intus in animo. Vana gloria est. quando aliquis
magnus nūtitur apparere p laudē in facie aliorū.
Similiter Isidorus distinxit accidiā et tristiciā.
qz Gregorius cōiunxit. qz idem sunt in re. drūt
in rōne Idem ēm motus est in accidia et tristiciā.
differens rōne terminorū. Nam scđm recessum et
auisionē ab arduo graui dī tristicia. Sedm accessū
vero et cōuerisionē ad leue dicitur accidia ut qz isti
graue est surgere ad matutinas tristis autit se. qz
vero leue est ei quietē accidiosus cōvertit se. Ordī
nant autē vicia capitalia scđm cōexionē q̄ sit ut
vnū ex altero pferat. Nam supbus nō vult subesse
maioribus. vult pferri eq̄libus. vult cōculare mi
nores. Et si nō potest iūdet maioribꝫ. qz p̄cipiat
eq̄libus. qz p̄sperant. minoribus qz exaltant. Et
cū sic nichil p̄ficiat cōcipit irā de facilī ad maiores.
eq̄les et minores. deinde incidit i accidiā q̄ mētis
trāgllitas p̄turbat. Et cū interiorē cōsolacōz amī
serit ad exteriorē p avariciā se cōvertit et sic scđs
opulentus īmoderate p ingluviē pascit ventrem.

Et postremo ad luxuriam resolutus carnem a summo rationis vertice usque ad carnis insimum depravatus. Sic patet quod quinque prima sunt spiritualia duo ultima carnalia. Item accipitur sufficiencia septem capitalium viciorum penes primitatem ad apparet bonum. hec autem pronitas si est respectu boni quod respicit spiritum sed in se potest esse quadruplices sed in quatuor conditiones boni ad quas appetitus hominis inclinatur. Appetit enim quis bonum sub ratione dignitatis et sic est superbia. Aut sub ratione proprietatis et sic est inuidia. Aut sub ratione securitatis et sic est ira. Aut sub ratione quietis et tranquillitatis et sic est accidia. Si vero sit bonitas respectu boni quod respicit carnem sic tripliciter potest esse. Nam spiritus carnis bonum appetit sub ratione sufficientis et sic est gaudia. Aut sub ratione devenientis et sic est luxuria. Aut sub ratione reficientis et sic est Gula. Et sic patet earundem sufficiencia.

De differentia inter capitale vicium inicium peccati et radicem malorum. decimus sextus.

Attendenda est differentia inter capitale vicium. peccati inicium et radicem malorum. Capitale dicitur. quia sicut caput est principale membrum et completum et aliorum membrorum principium quantum ad motum et ad sensum.

sic vitium capitale nominat peccatum cōpletum
vnde alia oruntur. **I**niciū vero peccati nō sit illud
a quo actus inchoatur. **R**adix autē dicitur illud a
quo nutrimentū trahitur et fomentū. **V**nde cum
peccatum fomentū trahat ex pte appetibilis et dicat
recessum a deo. hinc est q̄ iniciū peccati attendit
ex pte auersionis: radix vero ex pte cōuerisionis.
Et sic auersio est rōne cōtemptus: **C**onuersio vero
est rōne cupiditatis et libidinis. **E**t ideo luxuria dē
Iniciū om̄i peccatorū: **C**upiditas vero radix om̄i
nūm malorū. **D**icit autē iniciū peccati tripliciter
aut p̄t dicit recessum liberi arbitrii a lege maiestatis
et sic luxuria sive cōtemptus dicitur iniciū
peccati. quia qui preceptum transgreditur a luxu
ria incipit et contemptu. **A**ut a lege veritatis et sic
error dicitur iniciū peccati. **N**ā dicit Sapiens.
Quād ignorās: malus vel omnis malus: igno
rans. **E**t vere ab ignorantia incipit et errore quia
eterna deserit pro terrenis. **A**ut a lege bonitatis.
et sic insipientia dicitur iniciū peccati. **V**nde
Crisostomus super illud Psal. **V**eracie insipientie
mee dicit. q̄ omnis peccati iniciū: est insipientia.
Insipientia enim contraria sapientie in qua diui
na bonitas pregaudetur. **M**erito igitur ab insipi
ditate dicitur inchoare qui potius in malitia pet
cati q̄ in suavitate dei elegit delectari. **R**adix etiā
peccati sive mali que circa peccatum dicit libidinis

pronitatē tripliciter potest sumi. scz gñalissime vt
cū dicit̄ libido sive cupiditas est radix om̄i malorū
Gñaliter vt cū dicit̄ q̄ duplex est radix malorum
sive amor male attendēs et timor male humilians
sive deiciēs. **A**mor est respectu boni. timor respectu
mali. **M**inus gñaliter vt cū dicit̄ triplex est radix
peccati. scilicet concupiscentia carnis concupiscentia
oculorum superbia vite. **P**atet igit̄ quomodo
accipitur viciū capitale. **E**t q̄ iniciū aliquando
dicitur de superbia. Aliquādo de errore. aliquādo
de insipientia. **P**atet etiam q̄ aliquando dicitur
una radix. aliquando due. aliquando tres.

C De superbia. xvij.

In speciali pmo circa superbiā tria attendēda
sunt. scilicet diffīcio. differencie. gradus.
Superbia autē a Bernardo sic diffīnit̄. Superbia
est pprie excellēcie appetitus. ab Augustino libro
de innocentia sic Superbia est amor pprie excellē-
cie. **E**t in de ciuitate dei. Superbia est puerse celi /
cudinīs appetitus. Superbia sedū Gregg q̄tuor
habet differēcias. Prima ē qñ attribuit sibi bonū
qd̄ nō habet. **S**cda est qñ etsi non sibi. tamen suis
meritis. **T**ercio qñ iactat se habere qd̄ non habet.
Quarta quando existimat se alijs preualere In/
selmus libro de similitudinibus. quatuor sunt ex/

alta cōn̄is species. Quedā est in opinione Quedā
in voluntate Quedā in sermone Quedam in ope.
Exaltatio in opinione est cum aliquis reputat se
dignum episcopatu vel huiusmodi tamen nolle hrē.
Exaltatio in voluntate est cū aliquis velle habere
episcopatum tamen non repugnat se dignum nec
opinatur. Exaltatio in sermone est quando nec se
dignum reputat nec velle habere tamen loquitur
amplosa de aliqua scientia ut magis appareat.
Exaltatio in opere est quando nec dignum repu-
tat nec velle habere nec magna loquitur tamen
exaltatur in opere ut quando vocatur ad consilia
et huiusmodi. Gradus superbie scđm Bernardū
duodecim sunt. scilicet Curiositas. leuitas mentis
Inepia leticia. Jactancia. Singularitas. Arrogā-
tia. Presumptio. Defensio peccatorum. simulata
confessio. Rebellio. libertas peccandi. consuetudo.
Hīs gradibus quasi quibusdam passibus super-
bus ad finem ad quem intendit puenit. Est enim
curiositas. qñ supbus diligenter inq̄rit rumores.
sc̄z ut quid de ipso dicat. leuitas mentis est qñ im-
mutatur leuiter ad delectacōnem in verbis laudis
In iristicā ex verbis improperi. Inepia leticia
qñ letatur de defectibus et criminibus aliorum.
Jactancia est qñ narrat ea q̄ habet ut laudetur.
Singularitas est qñ preter consuetudinem aliqua
singulariter operatur ut solus laudetur et appareat

Ardgantia est qn*u* iactat se habere qd*n* non habet.
Presumptio est qn*u* ingredit se ad faciendum qd*n* ad
ipsum non pertinet. **D**efensio peccati est qn*u* peccatum
suum et errorem excusat a pte. **S**imulata confessio
est qn*u* peccatum suum excusat occulte. **R**ebellio est
qn*u* dissidet superioribus, inferiorib*u* et paribus.
superioribus obuiat, inferiores opprimit, pares per-
turbat et molestas er*unt*, libertas peccandi succedit,
quia nec deum timet nec hominem reverer*it*. **C**onsue-
tus ad mala et decidens in profundum peccator*um*.

De gloria inani. xvij.

Est enim vana gloria idem cum superbia se
cundum esse, differens ratione solum. Circa
qna quatuor videnda sunt, scilicet diffinitio, oppo-
sitione, differentie, filie. Diffinitur sic Iwanis glo-
ria. Est amor laudis proprie*p*pter excellentiam ap-
parentem. Iwanis gloria ad humilitatem habet
oppositionem. Humilitas autem quatuor habet
actus et sic quatuor habet oppositiones. Primus
actus est velle subici et sic opponit superbie large-
sumpte. Secundus est de se parua sentire. Unde
Augustinus dicit q*u* humilitas est sensus proprie*p*
tatis, et sic opponit tumori vel elationi. Tertius
est velle subesse omnibus, scilicet superiori inferiori
et pari et sic opponitur superbie stricte sumpte

que est amor proprie excellencie. Quartus est de se velle parua dici. et sic opponitur inani glorie. Habet autem inanis gloria duas differentias formales. videlicet appetitum lauoris. et appetitum laudis. **Lauor** est excellencia alius in corde. **Laudis** est excellencia aliquius in ore. Habet enim tres differentias materiales. que ponuntur **The** remie. ip. Non glorietur sapiens in sapientia sua nec fortis in fortitudine sua. nec diues in diuicis suis. sed in hoc glorietur scire et nosce me: dicit dominus. **Cum** enim gloria sit propria beatitudini trinitatis non enim est igitur gloriandum in sapientia que attribuitur filio. nec in fortitudine quam patri. nec in diuicibus temporalibus vel spiritualibus que spiritui sancto. Inanis autem glorie septem sunt filie secundum Gregorium. scilicet inobedientia. iactancia. ypocrisia. incontinencia. pertinacia. presumptione nouitatum. discordia. **Est** enim in primis prima eius filia **Inobedientia** voluntas fugiens minoracionem potestatis nolens subiace re superiori in debitiss. **Jactancia** est voluntas propter apparentem propriam potestatem se ostentans. **Ypocrisia** est voluntas per speciem sanctum se simulans fallaciter in aperto et viliter agens in occulto sive in intentione sive in opere. **Incontinentia** est voluntas per conformacionem sui ab illis quod mali sunt laudari appetens. **Pertinacia** est voluntas

fugiens minoracionem probitatis dicta vel facta
sua irreuocabiliter defendens. **D**iscordia est volu-
tas fugiens minoracionem sapientie ab hys que
ab alijs dicuntur dissensiens. Nouitatum presum-
cio est voluntas excedens qualitatem sui ordinis.
propter apparentem nouitatem sciencie vel sapientie
ostentari cupiens. **P**sidorus vero distinguens in
ter superbiam et inanem gloriam propter racio
differentiam dicit. q de superbia. contemptus. ini-
dia. et inobedientia. blasphemia. murmuracio. de-
tractio. et plura alia oriuntur. **D**e inani vero glo-
ria sedm eundem contentiones. heresies. iactantia.
et presumptio nouitatū nascuntur.

De inuidia. p. ix.

AIdendum est de inuidia quo ad quinqz. scilicet quo ad diuersam eius nominationem. diffinicionem. oppositionem. differentias ei filias. **D**icitur enim inuidia aliquando nomine ire. **G**enesis. iiiij. **Q**uare irasteris. id est luore torquies. **A**liquando nomine odio. **G**enesis. xxvij. **O**derit eum fratres. id est inuidebant. **A**liquando nomine emulacionis. i. **R**egum secundo. **A**ffligebat eum emula eius. **E**mulacio autem habet quatuor signi-
ficationes. quia ponitur pro inflari. pro amare.
pro inuidere. pro imitari. **A**liquando dicitur no-

mine proprio inuidia. et sic dicit Damasc. q̄ q̄ tu
or sūt sp̄es tristitia. sc̄z accidia q̄ est tristitia aggra
uans. achos que est tristitia vocē auferens. miserī
cordia que est tristitia de alieno malo. inuidia que
est tristitia de alieno bono. Diffinitur autem sic i
uidia ab Augg. Inuidia est inquit odium felicita
tis alienae. Remigius autem sic. Inuidia est dolor
de alieno bono. A phō sic. Inuidia est tristitia in
apparente felicitate alicuius iniciū. Item aliter.
Inuidia est dissensio ab alieno bono extimato di
minuere propriū. Differentie autem inuidie ma
terialiter assignate scđm Augustinū sunt tres. sc̄z
inuidere superioribus paribus et inferiorib⁹ In
uidet enim superioribus. quia eis non equatur.
paribus quia in melius prosperantur. inferiori
bus ne ei equentur. Opponitur autem timor do
mini superbie ratione humilitatis quem generat
et pietas inuidie ratione caritatis ex qua genera
tur. Prima enim et potissima filia caritatis ē pi
etas. que ad omnia valet. Filie inuidie secundū
Gregorū sunt odium. susurratio. detractio. exul
tatio in aduersis proximi et afflictio in prospēis
Odium est voluntas affectans proximo malum.
ut careat contristante bono. Susurracio est volun
tas loquendo seminans discordias inter fratres.
ut persequatur primū ipsius bonū cōtristās De
tractio ē voluntas famā primorū p̄ uba denigrās

ut destruatur in aliorum opinione contristans hominem. Exultatio in aduersis proximorum est voluntas in procurancium aduersitate proximi dilectans. Afflictio in bonis proximi est voluntas procurans malum suo desiderio. per euentum prosperitatis contrarie defraudata.

De ira sectio vicesima.

Sequitur de ira videre quantum ad quatuor, scilicet quantum ad dissimilarem, oppositarem, differentias, et filias. Dissimiliter enim a Cassiodoro sic. Ira est animi motus concitatus ad penam prouocans inferendam. Ab Habano autem sic. Ira est omnis malus motus ad nocendum. Ab Augustino sic. Ira est feroz eius qui circa cor est sanguinis, ex evaporatione sellis vel eis turbacione fiens. Item ab eodem. Ira est desiderium repunitum. Habet autem ira oppositorem ad mansuetudinem ratione sui initij, quia mansuetus enim nunc insipienti vult irasci. Item ad iram per personam ratione materie. Sunt enim circa eandem materialia, et ira per vicium et ira per zelum, scilicet circa personam quam utragaz vult puniri. Sed ira per vicium vult per persona puniatur, ut sic faciet vindicta persone. Ira vero per zelum vult punirem personae vi vicium destruatur. Ad pacientiam vero habet oppositorem ratione finis, quia patientia extinguit iram ne procedat. Namque paciens

est iras mitigat suscitatas. Species ire sive dif-
ferentie sunt tres secundum Damascenum. scilicet
fel. mania. catus. Fel sive fellea passio dicitur sub-
itus animi motus impaciens lesionis. Et accidit
ex parte corporis ex communione fellis. et ex parte
anime ex correptione vis irascibilis. et tunc moue-
tur fel ad vindictam ut expellatur tristitia de qua
dicit Augustinus. Ira est communio passionis illi-
cire. Hec ira cito translit. Mania dicitur ira manes
et memorie tradita. Catus est ira obseruans tem-
pus ad vindictam. **F**ilio ire secundum Gre-
gorium sunt rixa. tumor mentis. contumelia. cla-
mor. indignatio. blasphemia. Rixa est audax vindi-
candi voluntas iniuriæ faci prosequens. Tumor
mentis est voluntas vindicandi fugientem adver-
santem propter estimatas inimicitias. Contume-
lia est voluntas se vindicans in exaltatione vocem p-
vituperium ad aliorum aurem pueniens. Indig-
nacio est voluntas se vindicans per signum mole-
stie exterius declaratum. Blasphemia est voluntas
se vindicans per opprobrium sanctis vel deo illa-
tum. Secundum autem Psidorum sunt tres filie
ire. scilicet homicidium. clamor. et indignatio. que
sic distinguuntur. Nam homicidium fit per manu-
clamor per os. indignatio per signum.

De accidia lectio vicesima prima.

Sequitur videre de accidia quantu[m] ad tria-
lez quantum ad dissimilacionem oppositione
et similes. Dicitur autem sic ab Augustino. Ac-
cidia est tedium interni boni. A Kirchado. Acci-
dia est torpor a[us] bonum inchoare negligentis. A
Damasceno. Accidia est tristitia aggrauans a ma-
gistris autem sic. Accidia est dissidentia de prop-
ris viribus et dei auxilio implendi ardua sive ma-
data. Opponitur autem accidia inceptum est dissi-
dencia implendi mandata: virtuti spei cuius est
confidere. Inceptum vero est tedium
interni boni ex quo generatur pusillanimitas: op-
ponitur virtuti fortitudinis. Inceptum vero repu-
tat difficile id quod est facile opponitur virtuti ca-
ritatis que omnia etiam difficultia facit facilia repu-
tari. Quantum vero ad suam essentiam que est tri-
stitia opponit gaudio sp[iritu]. Accidit sex sunt similes
secundum beatum Gregorium. que sunt malitia.
rancor. pusillanimitas. desp[eratio]. torpor circa p[ro]p-
terita. vagac[ia] mentis. Malitia est voluntas gra-
uedinis impaciens machinans malum sive noui-
mentu[m] illi quem iudicat inferentem. Rancor est
voluntas ex impotencia repellende grauedinem a
marificata amaritudinem intus inclusam per sig-
num exterius manifestans. Pusillanimitas vero
est voluntas immoderata metuens grauedinem i
aggresu agendorum sive de propriis viribus im-

moderate diffidens. Desperacio autem est voluntas
grauidinem repmēns de adiutorio ad pfectiēda agē
da diffidens sive de remuneracōe dīna ppter sus
tinenciam grauidinis que est in implendum pre
ceptis diffidens. Corpore vero est voluntas gra
uidinis impaciens tepida vel pigra ad expletio
nem agendorum inchoatorum. Vagatio mentis
tirea illicita est voluntas interno gaudio destitu
ta in rebus exterioribus illicitis consolacionem q
rens aut quietem. Scđm Ysi. alie sunt filie accidi
e. alie tristicie. Ipse enim vocat tristiciā volūtare
īḡtū se a gravi debito auertit. Sic igitur de tristi
cia exequunt rancor. pusillanimitas. amaritudo des
peracō. De accidia autem oriuntur ociositas. som
nolencia. importunitas. inquietudo mentis. cor
poris instabilitas. verbositas. curiositas.

De avaricia. xxv.
Davaricia sunt videnda quinq. scilicet qn
tum ad diffinīcōem. comparacōem. op
policōem. differencias et filias. Augustinus au
tem super Gene. ad litteram sic diffinit avariciā
Avaricia est appetitus non solum pecunie. sed et
altitudinis et scientie. Idem de ciuitate dei Aua
ricia est libido habendi. Comparatur autem aua
ricia pdolatrie. Unde sepe dicitur pdolorum ser
uitus in sacra scriptura hoc talis est quia cultor

dei ad deum tripliciter comparatur. scilicet diligēdo, honorando, cōfidendo. que tria in avaro respetū pecunie inueniuntur. propter quod avaricia non īmerito seruitus p̄dolorum dicitur. **E**t autem duplex actus avaricie scilicet diligere pecuniam et retinere sive non dare. Ratione prīmi actus avaricia opponitur caritati. que bonum diligit in cōmunitabile. Ratione secundi: opponitur largitatis sive liberalitati. que dat danda et retinet retinenda. **C**uius duplex est extremitas viciōsa. scilicet prodigalitas. que dat non danda. et avaricia que retinet nō retinenda. Largitas sive liberalitas quod idem est tamen ratione actuum differens erit metietas. si autem ordinetur oppositō secundum actū dandū. prodigalitas est superfluitas que dat non danda. et avaricia est diminutō sive defectus que nil dat. largitas vero est metietas. **S**i vero secundum actum retinendī. avaricia est superfluitas q̄ retinet retinenda et dat n̄ retinenda. Prodigalitas est diminutō que nichil retinet. largitas sive liberalitas est metietas. **D**ifferentie avaricie sunt: beneficij subtractio. furtum. rapina. usura. simonia. **S**ubtractio beneficij. est avaricia retinens beneficium quod tenet dare tempore necessitatis. ut diues tenetur indigenti. **F**urtum est avaricia retinens rem alienam in iusto domino. Rapina est avaricia per vim occupans rem alienam. Usura est a/

uaricia acquirens per mutuum aliqd preter sor-
tim. Simonia est anaricia studiose appetens ven-
dere vel emere spirituale vel annum spirituali.

Filie autem auaricie secundum Gregorium
sunt septem. videlicet fraus. prodicio. fallacia. p-
iuriū. inquietudo mentis. violencia. cōtra miseri-
cordiam obduracō. **P**rodicō est volūtas per decep-
tōrem domēsticorū acquirendis inhians. **F**raus
est volūtas profectum proximi decipiens aut i-
pediens propter terruini emolumentum. **F**al-
lacia est volūtas decipiēs proximum causa lucri
Perjurium est volūtas violans sacramentū aut
iuramentum. **I**nquietudo mentis est volūtas co-
gitare non cessans qualiter possit diuicias cogre-
gare. **V**iolencia est volūtas per vim aliorū bona
rapiens. **O**bduracō mentis cōtra misericordiam
est volūtas cōcitata seu commota aduersus postu-
lacionem indigentis ex nimio ardore pecunie reti-
nende. Secundum autem H̄ilidorum nouem sunt
filie auaricie. mendacium. fraus. furtum. turpis
lucri appetitus. falsa testimonia. violencia. inhu-
manitas. rapacitas.

De gula lectio vicesimatercia.

Degula videre sunt quatuor. scilicet quan-
tum ad diffinicionem. opposicōnem. differē-
cias et filias. Diffinitur autem quantum ad ex-
cessum in cibo sic. **G**ula est imoderatus amor edīdi-

Quantum vero ad excessum in potu dicitur ebrietas. quā diffiniens Seneca dicit Nichil aliud diffinio ebrietatez esse q̄ voluntaria insaniam. Quā tum vero ad excessum vtriusq; potest sic diffiniri. **G**ula est amor immoderatus delectationis eius que est secundum gustum. secundum hoc gula potest sumi stricte pro immoderantia ī cibo et potu pariter. et sic opponitur ei sobrietas que modum seruat in utroq;. **D**ifference sive condiciones gule scđm vñdorum sunt quatuor. scilicet quid. quando. quantum. quomodo. **Q**uid ad ipsam rem pertinet. Quando si ante legittimum tempus appetat. Quantum ad immoderantiam reservatur. Quomodo si nimis ardenter appetat. **S**ecundum vero Gregorij sunt quinq; difference. scilicet p̄pro re sez per cibi sumptūnem ante tempus. hanc qđ pertinet ad cibi substantiam. cū scilicet ex se preciosus et delicatus. **N**imis respicit cibi quantitatē. Ardenter respicit affectum. Studiose se tenet ex parte cognitiae. due iste ultime possunt contineri sub quomodo. **Q**uinq; autem sunt filie secundum Gregorium. scilicet inepta leticia. scurrilitas. inmundicia. multiloquii. ebetudo mentis. **I**nepta leticia est voluntas per exteriores lusus excitans libidinem in gustu. et ex ipsa postmodū excitata. **S**currilitas est voluntas per verba carnalia gus tus libidinem communicens et ex ipsa postmodum

commota. **I**mmundicia vero est voluntas per nimiam tibi sumptionam libidinem in gustu conti-
nuare desiderans. **M**ultiloquium vero est volun-
tas per multiplicationem verborum intendens in
gustu conseruare libidinem. **E**betudo vero men-
tis est voluntas libidinis proprie conseruande ab
sorta intelligere. spiritualia fastidiens. **N**sidorus
autem ponit duas esse filias gule. scilicet commis-
sionem que est in cibo. et ebrietatem que est in
potu.

De luxuria. p*xxiiij.*

Quinq*ue* sunt videnda de luxuria. scilicet dis-
tinctio. oppositio. temptatio. distinctio. et e-
ius sufficiencia. Sic igitur diffinitur luxuria. Luxu-
ria est libidinosus voluptatis appetitus. Item est
concupiscencia experiente voluptatis. Item est
inordinatus sive immoderatus amor illius delec-
tationis que est secundum carnem vel coitum. **C**
Opponitur autem continencie. **T**uus est triple p
diferentia. Est enim continencia coniugalis. co-
tinencia vidualis. et continencia virginalis. **C**
Quintuplex est temptacio luxurie. Unde versus
Vulnus. alloquium. contactus. et oscula. factum.
Primo enim inchoatur in visu exteriori. sive in-
teriori. ut in cogitatione. venitur postea ad allo-
quium. transitur ad tactum. prorumpitur de in-
de ad osculum. tandem consummatur peccatum.

Differentie luxurie sunt. forniciacō. adulterium. stuprum. sacrilegium. incestus. et peccatum contra naturam. **F**ornicacō est luxuria qua solutus cognoscit solutam naturali vslū. **E**t intelliguntur solutus et soluta. a vinculo cōiugij et cōsanguinitatis. affinitatis. ordinis. religionis vel voti cōtinencie. **A**dulterium est luxuria qua coniugalis chorus violatur. **S**uprum est luxuria qua vaginalis incorruptō defloratur. **S**acrilegium hic vocatur sacre persone lelio per vicium luxurie. et melius dicetur luxuria sacrilega. **H**ec est luxuria qua votum cōtinencie defloratur. et hoc vel in se p̄ in sacris ordinibus cōstitutg. vel religiosus aliq̄s fornicatur cum aliqua soluta. vel ipsa soluta cum aliquo religioso vel cōsiderato sacerdote. **I**ncestus ē coitus cōtra consanguinitatem vel affinitatem p̄ compaternitatem commissus. **P**eccatum cōtra naturam ē luxuria qua naturalis vslus coeundi maris et feminine violatur. **F**ilie autem luxurie secundum Gregorium sunt octo. scilicet. cecitas mentis. inconsideracio. inconstancia. precipitacio. amor sui. odium dei. affectus presentis seculi. horror aut desperatio futuri. **C**ecitas est volūtas sati diens et desipiens superiora et spiritualia. **I**nconsideracio est voluntas preuidere rennūns agēda inferiora. **I**nconstancia est volūtas libidine carnis confacta statum suum seruare non valens.

Precipitacio est voluntas ad aggredienda quilibet
impetuosa. **A**mor sui est voluntas affectione carnis
imbuta. sibi propter se super omnia adherens. **O**dium
dei est voluntas deum tamquam impedimentum proprie-
tatis vel carnalis voluptatis detestans. **A**ffec-
tus patrum seculi est voluntas penes seculum semper
manere desiderans. propter fruitionem voluptatis
carnalis. **D**esperatio futuri seculi est voluntas vo-
luptate presenti recata. de eterna iocunditate despe-
rans. **N**on quod sed in **H**isidorum quatuor sunt filie
luxurie vel fornicacionis scilicet **T**urpiloquia **S**curredia
Ludicra. **S**tultiloquia. **S**apientie in sermone
opponitur stulticia. **B**onitati in sermone opponuntur
alia tria. Nam cum triplex sit bonitas scilicet.
Vulnus **D**electabilis **H**onestas. **S**ermoni utili oppo-
nuntur ludicra. **S**ermoni delectabili licito: opponuntur
scurrilia. **S**ermoni honesto: turpiloquia.

C De peccato ex infirmitate ignoratia,
industria. xxv.

Sequitur de divisione trinomii peccati. quod
dicitur peccatum Aliud ex infirmitate Aliud
ex ignorantia Aliud ex industria. Alijs tamen ver-
bis in euangelio hoc divisione ponitur. Est enim pecca-
tum Aliud in patre Aliud in filio Aliud in spiritu
sanctum. In patrem cui attribuitur potencia
Peccans dicitur peccare ex infirmitate. In filio
cui sapientia: Peccans ex ignorantia. In spiritu sancto

tui bonitas : q̄ ex malitia peccant siue ex certa in-
dustria. **P**rimo igitur videndū de peccato ex iſi-
mitate commisso quod est auerſio voluntatis ma-
le accensē ab infirma creatura a deo omnipotē.
Huius peccati sunt dñe effectiue. scilicet timor male
humilians. et amor male accendens. **T**riplex au-
tem distinguitur amor. scilicet gratuitg. libidinosus.
nālis. **G**ratuitg habet finem principalem verum
bonum. scilicet incommutabilem deum. Libidinosus ha-
bet finem voluptatem siue delectationem in crea-
tura. **N**ālis habet finē necessitatē siue utilitatē
propam. **P**rimus amor est laudabilis q̄; virtus.
Secundus vitupabilis quia peccatum. **T**ercius neu-
tralis nec sic nec sic sed naturalis. **S**ic distinguit
triplex timor scilicet nālis qui est passio et primus mo-
tus qui in testimoniu vere humiliatis fuit in xp̄o
Gratuitg qui multiplicat in servilem. iniçialem.
et filialem. de q̄bus agitur vbi de donis. Libidino-
sus qui diuiditur in humānum quo quis eligit pec-
care ne ledat in passione. **T**imore libidino so hō
male humiliatur. **G**ratuito beue : Naturali nec
laudatur nec vituperatur. Item amore libidino-
homo male acceditur. **A**more gratuito bene : A
more naturali indifferenter. **P**eccatum ex ignorā-
cia est auerſio. voluntaris ignorātis et ppetratis
quod malū ē ab omnisciēte deo. **N**ō tamen q̄ ali-
ud est peccatum ignorancie. aliud peccatum ex ignora-
cia

Pecunī ignorācie est omīssio iuris vel facti. Sed peccatum ex ignorācia est qđ ex ignorācia committitur. Est autem ignorācia iuris vel facti. ignorācia facti est duplex aut adhibita debita dili- gētia. et hec excusat a toto. Aut nō adhibita dili- gētia. et hec excusat a fāto et non a toto. Ignorā- cia autē iuris quedam est vincibilis. quedam ē cul- pa. Nec autē aut est ex vero consensu ut ignorācia affectata. et sic ista ex una parte excusat quod ex alia magis aggrauat. Aut est ex negligētia et ig- nania sicut est ignorācia crassa et supina. Et ista ei si aliquo modo excuset. non tamen sit om- nino excusat quin cum igne eterno sempiternalē ardeat sicut dicit Augustinus. Si autem ignorā- cia invincibilis potest esse dupliciter. Aut enim est in nobis introducta per precedentēz culpm̄. aut preter omnēm culpā. Aut simplē priuat cog- nitionem iuris. sicut in iſantibus et furiosis carē- tibus usū rationis. et sicut excusat ex toto. Unde Serū. qđ pūulis dormientib⁹ nichil quod faciūt imputatur. Aut non tollit omnino usum rōnis. sed semiplene et tunc non excusat atoto sed a fāto. sicut in hīs qui non sunt plene furiosi. sed habē- quandoqz lucida interualla. et in pueris qui ali- quo modo sunt capaces precepti licet non plene. Si autē ignorācia est introducta p̄ preābulam cul- pā. sic in ebrio et furioso. qui nū vīqz se p̄cipitauit

in hoc pculpam suam nō excusat a toto sed a tāto
ideo dicit Philosophus. q̄ ebrius duplices habebit
maledictiones **V**nam pculpa precedentī et. alia
p subsequenti Non est tamen pprie loquendo dicē
dum. q̄ aliquid noui ppetrat ebrius in culpa. sed
qđ ex sequenti culpa aggrauatur prima ut vides
magis pitis. quāvis aliqui dixerint preter culpā
in ebrietate primo cōmissam sed cōmitti nouam
Peccatum ex industria sive in spiritum sanctum
est auersio voluntatis malignantis a summe cle
mente deo. **S**unt autem hic sex difference scilicet
desperatio misericordie. presumptio de eadem. Im
pugnatio veritatis agnitione. Inuidēcia fraterne gra
cie. Obstinationis. **I**mpenitencia finalis.
Quorum sufficientia sic habetur. **I**stud peccatum
nempe impugnat gratiam penitentialem per
quā sit remissio peccati a deo inter ecclesiasticam
unitatem. potest igitur impugnare penitenciam
in se et sic sunt due species. quia penitencia facit
resilire a cōmissis. **C**ōtra qđ est obstinatio mētis.
facit etiam præcauere a cōmittendis. contra qđ est
finalis impenitencia et ppositum finaliter munq̄
penitendi. **S**i vero impugnat gratiā penitentia
lem in compātione ad deum a quo datur. sic est du
plex species Nam uniuersa vie dñi misericordia et
veritas sive iustitia. **M**isericordiā impugnat de
spacio. **J**usticiā presumptio. **S**i autē impugnat

gratiam penitentialem comparacione ad unitates
ecclie in qua recipitur: sic est duplex peccatum.
Nam unitas ecclie consistit maxime, scilicet in si-
de sive veritate, contra quam est impugnatio veri-
tatis agnitus, et in gratia sive caritate, contra quam
est inuidencia fraterne gracie.

De idolatria et heresi.

Sequitur videre de divisione peccati, que est
peccatum aliud in deum, aliud in proximum
aliud in seipsum. Peccatum in deum dicitur impi-
etas, in proximum iniquitas, in seipsum impuri-
tas. Primum videndum est de peccatis quibus in-
honoratur omnipotencia diuine maiestatis su-
perstitione tolendi que sunt idolatria, et ritus in-
daicus, et sarcenitus, apostasia, scisma, et heresies.
Idolatria est falsa et supersticosa protestacio ma-
iestatis diuine in idolo. Cuius idolatrie due sunt
species, una est in rebus naturalibus, alia in arti-
ficialibus, sicut ostenditur Sapientie, p. 13. Com-
mittitur autem tripliciter, scilicet protestacione cor-
dis, ut credere de ccreatura quod sit omnipotens, quod
est proprium creatoris, confessione oris ut non so-
lum credere sed etiam verbis exprimere, exhibicio-
ne operis, ut sit in reverentia et sacrificijs. Tri-
plex autem est apostasia, scilicet perfidie, ut cum
quis recedit a fide, ut Julianus apostata. Inobe-
dientie cum quis recedit a preceptis Eccl., decimo

Sicut superbe hominis. apostolatare a deo. **H**er
gularitatis. ut cum quis a religione claustralib[us] vel
clericis recedit. **A**postasia sic potest describi. **I**pot-
asia est temerarius a statu fidei. vel obediencie.
vel religionis recessus. **S**cisma est illicita dissen-
tio eorum inter quos unitas esse licet vel illicitus
ab unitate recessus. **E**t autem omnis heres scisma
sed non conuertitur. Nam heres est recessus a su-
de secundum veritatem. Item differunt scisma et
heres. Nam heres addit primum dogma. scis-
ma autem in fine contingit aliquam heresim. Post re-
cessum enim ab unitate ecclesie sequitur inobedien-
cia ecclesie in mandatis. in fine vero sequitur allen-
lio quod non est obediendum ecclesie. Heres idem est
quod diuisio. et sic heres dicit propriissime recessus
a fide. proprie prava interpretatione scripturarum
Nminus autem proprie excommunicatio. Et hereticus
dicitur multipliciter. unomodo secundum lu-
gustum hereticus est qui alicuius temporalium lu-
tri et maxime glorie principatusque sui gratia sal-
tas opiniones de fide ac nouas vel gignit vel seq-
tur ut heresiarche. **S**abellius autem arrius sequitur
ut decepti per sabellium et arrium qui sabelliani
et arrianici dicuntur. **S**ed etiam patet hereticus
appellari licet ab ecclesia non discesserit qui alter in-
telligit sacra scriptura quod spiritus sancti sensus expolu-
lat. **T**ercio de hereticis quicunque a sacramentis

ecclie vel cōmūsione fideliūm est diuisus. vt ex cō
municatus. peruersor etiam seu subūlōr sacramē
torū. vt simoniatus hereticus reputat.

C De interdicto et diabūs spēbus ex
cōmunicacōis. ppd.

D Eheresi que est excommunicatō in speciali
diffusius est dicendum. Et primo de inter
dicto quod est excommunicacōis inīcium. Ad quod
notandum est q̄ nomine censurē ecclie sacerōte intel
ligitur sententia interdicti excommunicacōis et sus
pensionis. Proprie autem excommunicatur perso
na a cōmūsione sacramentorū et fideliūm separata.
Suspenditur etiam quandogz ab officio. qñqz a
beneficō. qñqz ab utroqz. Interdictum vero locut
ut puta ciuitas villa vel castrū. In gñali interdic
to ista debent cōferrī ab ecclie. scz baptisimus p
vulorū. pñia morientium. et peregrinis crucem
accipientibus ob reverentiam crucifixi non ē pe
nitencia de neganda. Potest etiam episcopus par
ulos baptisatos cōfirmare semel i mense vel sep
timana. ipsum interdictum causa predicationis ad
eccliam cōvocare. Item morientibus si digne pe
nireant potest eucharistia ministrari. Clerici de
cedentes sine pulsacōne cāpanarum cessantibg so
lemnitatibus cū silencō in cimiterio sepeliri pñt.
si bene seruauerint interdictum. In cōuetualibus
et cas bini et bini vel tres simul horas canonicas

possunt legere: non cantare ianuis clausis et in-
dictis exclusis. et hoc ita demissi q̄ ex terius non
possunt audiri. Ex quo patet q̄ interdicti et mul-
to fortius excommunicati nō debent horas extra ec-
clesiam auscultare. Plerique tamen religiosis pre-
mū legium indulsum est. ut ianuis clausis et inter-
dictis exclusis possint simul diuina celebrare. qd̄
hodie ad episcopos extenditur nisi eis specialiter
prohibeatur. Excommunicatus vero ex animadū-
sione gladi spiritualis ecclesie a communione fideli-
um et sacramentorum separatur. Sunt autem ex
communicacōis due species. scilicet una que dicitur
maior excludens a sacramentis et legitimis acti-
bus fidelium in isto versu contentis. Os orat vale
communio mensa negatur. Alia dicitur minor tan-
tum separans a sacramentis. Item excommunicatio
quidam infligitur a iure. et hec est preservati-
ua. quia licet videat esse ad libe cratem ecclesie con-
seruandam. principalius tamen est ad culpam p/
cauendam. Quidam infligitur a iudice. et hec est
turativa. Nam licet videatur esse propter emen-
dam faciendam. principaliter tamen est propter
contumeliam cōfringendam. Pena sustinentis
excommunicacōem est multiplex. Vñ versus. Gra-
cia subtrahitur. magis ac magis obice rupto. De
vicio cadit in vicinū suffragia pdit Ecclesie. sa-
chane verandus tradit ille. Que ligat ex p̄priis

anathematis vicio culpis. Circumstantia vero p
seruans personam participantem cum excommunicato ne excommunicacionis ecclaz vinculo inuoluat? est multiplex. Onde versus. Utile lex humile res ignorata necesse. Hec anathema quidam faciunt ne possit obesse. Utile id est utilitas ex parte excommunicati. ut quando quis loquitur cum excommunicato de his que pertinent ad salutem anime suam. Item utilitas ex parte participantis. ut cum expedit debitum ab excommunicato. Ilex autem matrimoniis excusat coniugatos. Humile id est humilietas ut seruitorios. et filii non emancipati. seruis. ancillis. rusticis. mancipiis. et aliis obnixa seruitute astrictis. Res ignorata. ut cum nescitur esse excommunicatus cum quo participatur necesse. sicut peregrini pauperesq; et etiam viatores.

C De duabus regulis circa excommunicacionem. lectio xxvii.

A circa excommunicacionem nota duas regulas generales. Prima est hec. Quicunq; in clericum vel aliquam personam ecclesiastica in manus iniciit temere violentas: excommunicatus est. Falsit tamen hec regula in decem et quatuor casibus. Primus est in apostata perculo qui clericus ignoratur. Secundus est in apostata admonito se non corrigente. Tercius in eo qui gerit procuracionem et administracionem secularium personarum. Quartus

in eo qui ex ioto manus inicit in clericum. **Quintus** in magistro qui causa discipline verberat clericum. **Sextus** in eo qui vim sibi illatam a clero vi repellit. **Septimus** in eo qui clericum deprehendit cum uxore, matre, sorore, vel filia commisceret. **Octauus** est in eo qui auctoritate prelacionis sue de mandato prelati manus inicit in clericum. **Nonus** in senioribus ecclesie. **Decimus** in dominio. **Undecimus** in priibus familiis. **Quoddecimus** in propinquis. **Decimustercius** in eo q̄ manus inicit in clericum depositū, et cuiē traditum. **Decimusquartus** cum clericus transfert se ad vitam clericatū proorsus contrariam, ut quando sit miles vel contrahit bigamiam. **Allia regula** est het. **Quatuoragesimus** est e p̄communicatus propter inieetas manus in clericum violentas pro absolutione ad sedem apostoliciam est mittendus, sed fallit in quindecim casibus. **Primus** est quando percussor est in mortis articulo constitutus. **Secundus** ut qui iustas excusationes habet ut inimicitias capitales. **Tertius** in hostiario qui necessitate officiū sui aliquem clericū non enorriter percussit. **Quartus** in infirmo. **Quintus** in paupere. **Sextus** in senecte depresso. **Septimus** in claustrali qui enorinem non intulit lesionem. **Octauus** in muliere. **Nonus** in hys qui sui iuris non sunt. **Decimus** in hys qui magne sunt potentie et nimium delicati, ita ut laborez in eundo.

ad curiam sustinere nequeat. Undecimus in his
qui non enormem lesionem sed leuem aut modicam i
uriam clericis intulerunt. Duodecim sive ante
pubertatem. sive post postulet absolui. Decimus/
tercius in seruo de cuius absencia dominus gra
ueretur. vel cum ipse seruus amici verberat ut ha
beat materiam euagandi. Decimus quartus in mo
alibus. Decimus quintus in omnibus communis vi
uentibus.

De diuinacōe. xxix.

Sequitur videre de peccatis quibus inhono
ratur diuine sapientie altitudo supersticio
ne sciendi que sunt ista. sortilegium. diuinatio fu
turonū. Ad cuius mali noticiam est videndum quod
diuinacō. et que eius differentie. et utrum omnis
diuinacio sit interdicta. Et primo sic describitur.
Diuinacio est supersticiose prescience futurorum
Cuius quinqꝫ sunt species. scz mantice. malifici
um. sortilegium. augurium prestigium. Mantice
dicta est a manco qui in ea proualuit. Hec habet quin
qꝫ species. scz nigromancia. que est diuinacō facta
in cadaveribus mortuorum. a nigro quod est mor
tuum et mancia diuinacō. Geomancia que est di
uinacō facta in terra. a ge quod est terra. ut in cir
culo. et mancia quod est diuinacio. Idromancia quod
est diuinacio facta in aqua. ab ydro quod est aqua.
ut in aqua pluviali. Aeromancia quod est diuinacio

facta in aere. ut in contemplatiis circulis. Pro-
mancia que est diuinacō facta in igne. A pir quod
est ignis. iste sunt species manitie. Maleficium est
pericia per quam mulieres faciunt aliquas liga-
turas ī dampnum alicuius vel incommodum de-
crista galli vel de rana et de imagine cū eis. Sor-
tilegium est diuinandi racio per sortes. cuius usq;
fuit in veteri testamento. Sorte etiā usi sunt Ipo-
stoli ante sancti spiritus missionem vel plenitu-
dinem. Augurium est pericia diuinandi per au-
um garitus vel gestus. ut per volatum. Prestigi-
um est per quod diabolici illusionibus hominū
oculi prestringuntur. ne possint cernere quod ve-
rum est. sed fantastica figura ut faciunt incan-
tatores. Post hos modos sunt alij plures. qui
dictū a diabolo inueniuntur. Est enim diuina-
cō facta in varia inspectione psalterij et euangeliū.
Est et diuinacō que futura predicit in satis et co-
stellaciōibꝝ dicta mathesis: media producta. Et
et diuinacō facta per aurarum inspectiōē dierū
et horarū q̄litatē custodiens in agendis. et dī au-
rūspicium. Est diuinacio facta q̄ ex ea vel intestina
percudū inspicit. Est que in aris ydolorū respon-
sa a demonibus capit. Est que sompnia obseruat
Dī autem ariolus diuinator in aris. coniectā-
tor in sompnījs. augur in auum garitu. malefi-
cus immolans demonibus vel caltem lusorans.

Magus alio nomine dicitur **incantator**, et presci-
giosus fallens oculos intuencium. **P**hito est ven-
loquus : per spiritum malignum loquens. **A**phi-
tio id est appolline dicitur. **D**ivinus id est inspe-
ctor astrorum. **A**uruspex qui volatum avium aspi-
ritus Auguriator qui vocem audit avium. **E**xtrispex
qui ex ea id est intesima petudum inspicit. **A**stro-
logus qui in astris auguriatur. **G**eneatlagus qui
mores hominum predicere conatur per signa sub
quibus nascuntur homines. hic vulgo dicitur ma-
thematus. cuius supersticio dicitur constellatio a
latinis. **H**oroscopus est qui in singulis agendis
considerat diverso ei dissimili fato. **S**orilegus est
qui sorcum aliquarum fortunarum a infortunariis
euētu diuinacōm loqit. ut ex inspectione aliquarum
scripturarū predicit futura. **S**aliator qui dum quā-
cunq pars membrorum ei salierit: exinde ei aliqd
prosperum vel triste signari predicit. **E**sī autem
omnis diuinacō deceptio et illusio diabolica. ideo
maledicta a deo. et ab ecclesia iter dicta. nec potest
quisq ex voluntario commercio uti ea sine peccato.
Aut enim est ibi peccatum infidelitatis dum ali-
quod diuinum attribuitur diabolo. **A**ut est pecca-
tum idolatrie. utpote in oblatiōibus et sacrificiis
Aut est peccatum inobedientie. quia fit contra p-
hibicōrem dei et ecclesie. **T**alis autem prohibicio
est facta. quia talis peccat in seipsum dū discrimi-

se committit. peccat in diuinam maiestatem dum
recurret ad diabolum quasi non sit omnipotens o-
num sciens et benignus deus christianoꝝ. Pe-
cat in ecclesiam dum commercium habet cum illo.
qui prescissus oīno ecclie aduersatur.

De ypocrisi simonia et saclegio. pp.
Videndum est de peccatis quibus vilipendi-
tur sanctitas bonitatis diuine pueritate v-
tendi. qd̄ sit tripliciter. scz apparentis sanctitatis
simulacione. ut in ypocrisi. Abusione doni gratui-
ti. ut in simonia. Violacione sacri loci. ut in sacri-
legio. Sunt autem de ypocrisi notificaciones 2 dis-
ferentie. Ypocrisis secundum Fabianum est dum
quis vult videri quod non est. scz bonus quasi alte-
rius persone representator. Vel aliter. Ypocrita
est qui vult videri bonus cū non sit. Supersedeo
de mulieris alijs diffinicionibus. Species ypocris-
is secundum Richardum sunt affectio dignitatis
affectio libertatis. affectio auctoritatis. affectio
potestatis. Secundum Gregorium pardus i Da-
niele habens quatuor alas: est ypocrita figurā
quatuor species ypocrisis. Prima est iactancia
de bono manifesto. Secunda est excusacio de malo
manifesto. Tertia est simulacio de bono occulto.
Quarta est simulacio de malo occulto. Simo-
nia est studiosa voluntas emendi vel vendendi spi-

rituale vel annexum spirituali. Hec autem con-
trahitur tripliciter secundum Gregorium. scilicet
munere a manu. quod est pecunia. Munere ab ob-
sequio. quod est servitus indebiti impensa. Nunca-
re a lingua. quod est sautor. Tres autem sunt dif-
ferentie materiales simonie. Prima quando ven-
ditur spirituale ut ecclesie sacramenta. Secundo
quando venditur annexum spirituali. ut est pre-
benda que ratione consanguinitatis vel precij vel
saurore datur et obtinetur indigenti. Tertia est
quando venditur spirituale et spirituali annexu-
m. ut est predicatio. **S**acrilegium est sacre rei vio-
lacio. vel eiusdem usurpacio. quasi sacrilegium.
Committitur autem aliquando aut ratione per-
sonae. ut cum religiosus vel clericus verberatur.
Quandogz ratione loci. ut quando cimiterij vel ec-
clesie emunitas violatur. Quandogz ratione rei.
ut quando res sacra vel sacro usui deputata usur-
patur. Cetera quod est dicendum quia sacrilegiu-
m committitur. aut auferendo sacrum de sacro lo-
co. aut sacrum de non sacro loco. aut non sacrum
de sacro loco.

De raptu. furto. usura. homicidio. et
scandalo. sectio xxxiv.

Sequitur nunc quidem videre de peccatis que
committuntur in proximis quorum tria sunt gna-

Quibusdam enim leditur proximus. que sunt ra-
pina. furtum et usura. **R**apina est manifesta et vi-
olenta alienae rei contrectatio. **U**sura est sub specie ne-
gotiationis domino sciente contrectatio rei alienae.
Furtum est occulta et ignorantiae domino et invi-
to rei alienae contrectatio. **A**liquibus etiam leditur
proximus in persona. ut homicidio et bello. **E**t
homicidium hominis occisio ab homine facta. et est
duplex; scilicet spirituale. quo quis occidit spiritu
tualiter duobus modis. scilicet odiendo. **N**am qui
odit fratrem suum homicida est. et detrahendo. si
guia enim detractionis gladius est acutus. **E**t aliud
scilicet homicidium corporale. quo quis cor-
poraliter occidit. **E**t sit duobus modis. scilicet
lingua et opere. lingua tripliciter. scilicet precipi-
endo. et sulendo. et defendendo. **O**pere quadrupli-
citer. scilicet iustitia. necessitate. casu. et voluntate.
Quibusdam vero peccatis leditur in mente prop-
rimus. ut sunt scandala. **E**t autem scandalum di-
ctum vel factum minus rectum prebens alios oc-
casione ruine. **S**candalum grece latine obnoxius di-
citur. **S**icut enim ad obiceum in via positum ledit
pes euntis. sic dictum vel factum minus rectum est
obnoxius infirmis in via morum. **S**candalum aliqui-
do dicitur. scilicet dictum vel factum minus rectum.
Aliquando dicitur actio sive impactio illius qui
scandalisat. **A**liquando dicitur casus vel ruina illig-

qui scandalisatur. **E**cce autem differentia scandali duplex. **E**s est enim actuum et passuum. Actuum est quo quis dat alij occasionem ruine spirituali. Passuum vero est ipsa ruina facta ad obicem malorum exempli alterius. ut cum quis fornicatur exemplo alterius. **N**on sciendum autem que sunt propter scandalum omittenda. **S**unt autem due regule notande. una est **B**ernardi. alia **I**heronimi. Regula **B**ernardi est hec. Peccamus ex infirmitate. ex ignorantia. ex certa etiam interdum malitia. Cauendum est ne quid faciamus quod sit in scandalum aliquius. de talibus dicit dominus petrus. Ne autem scandalizemus eos 25. In tertio vno casu. scilicet cum procedit scandalum ex certa malitia. non est propere ab opere desistendum. Unde **M**athei. xv. Sinite illos ceci sunt et duces eorum regula **I**heronimi est hec. Omne quod potest fieri vel non fieri salua veritatem triplici veritate omittendum est propter scandalum. Non autem est omittenda veritas vite. iusticie. et doctrine propter scandalum evitandum. Veritas vite pertinet ad omnes comprehendens omnia prohibita precepta et consilia. Veritas iusticie pertinet ad prelatos comprehendens duas partes iusticie scilicet severitatem in puniendo reos. et liberalitatem in iustificando bonos. Veritas doctrine pertinet ad doctores et magistros et predicatorum.

De peccato luxurie et gule. **xxxvii.**

Nota quod luxuria de ordinata generativa. et gula nutritiva. peccata que deordinata vel quantum accidunt ex deordinacione generative sunt ista scilicet polluacio nocturna. luxuria in propria uxore. simplex fornicatio. meretricium. raptus. adulterium. incestus. vicium sedomiticum. Peccata ex deordinatore nutritive. committunt manducando. et bibendo. et dicitur ebrietas quod sit quinq[ue] differentias ut supradictum est propriamente. laute nimis ardenter. studiose. Supposito quod coitus coniugalit vel esse possit peccatum. est videndum per distinctionem quis coitus coniugalis est peccatum. et quis non. et quis venialis. et quis mortal. Natura igitur quod coitus coniugalis alius est licitus. alius est fragilis. alius est impetuosus. licitus est triplex. quidam fit causa prolixi generante ad divinum cultum. et hic est thonosebie virtutis. que dicitur pietas. Quidam causa fornicacionis vita de. et hic est cauterie. de quo dicit Apostolus. prima Corintheorum. septimo. Unusquisque suaz habeat uxorem. propter fornicacionem vitandam simple. Fragilis ex fragilitate est nec plis habende nec debiti reddendi. nec fornicacionis vitande. sed tam delectacionis in coniuge. Et tunc distingue. quod illa delectatio. aut amatur infra deum. et tunc est culpa

venialis. **V**it amat³ plus. à deus et eque ut deg
et tunc est peccatum mortale. **I**mpetuosus est q
ex libidine sola proueniens metas honestatis et ra
tonis excedit. **E**t id mortale est qd sit quinqz mo
dis. Primo cum sit propter faciendam libidinem
per blandicias meretrices. Secundo cum sit pre
ter naturalem modum. Tercio cū sit tempore pro
hibito. Quarto cū sit in loco prohibito. Quinto cū
vir accedit ad uxorem vicinam ptu. vel in fluxu
menstruo laborantem. Simplex fornicatio est lux
uria qua solutus cū soluta naturali usu feminine co
misetur. ita q solutus excludat vinculum matrī
monij. consanguinitatis. affinitatis. ordinis. vo
ti. religionis. et hoc cum muliere soluta. que vnig
vel paucorum libidini se exponit. Meretricium ē
commercium nepharium cum muliere que multo
rū paret libidini. Nam meretrix proprie dicta est
mulier que multorū libidini se exponit. Adulteri
um est alterius thori violacio. **I**ncestus est lubricū
carnis contra votum consanguinitatem vel affini
tatem commissum. de quibus sup̄ dictum est.

De p̄petratib⁹ sui e passionib⁹ vi
tōrum aut pccōrum. xxix.

Ad maiore evidēcia predictorū videndū est
de passionib⁹ et p̄petratib⁹ pccōrum. Nō igi
sunt qdam antecedēcia ad pccām. qdam cōsequē
cia. quedam cōcomitancia. Antecedēcia quedam

sunt ex parte auersionis. et quedam ex parte con-
versionis. Ex parte auersionis a deo sunt cōtem-
tus. omissione. ingratitudo inobedientia. preuarica-
cio. Ex parte conuerionis ad creaturam sunt li-
bido. concupiscentia. delectatio. consensus in pe-
catum. prava intentio. Subsequencia sunt macu-
la et reatus. Circumstancia sunt illa que circum-
stancias nominamus. Aversionem itaq; a deo co-
mitantur contemptus omissione generalis. ingra-
titude. inobedientia. preuaricacio. Nam voluntas
ad deum conuersa et deo conformis vult quod deg-
vult. et non vult quod deus non vult. Et hoc de-
bet. cum quia voluntas dei superior est simplicitas.
voluntas vero rationalis creature inferior est. et
ideo tenetur sequi superiorem. quod si non facit di-
citur contempnere. cum quia dignum est facere q̄e
quid deo vult fieri. et ideo cū auertimur dicimus
omittere. cum quia iustum est propter accepta be-
neficia eidem intendere. unde cum auertimur di-
cimus ingredi. cum quia ipse dominus est. et nos
serui. et ideo tenemur facere quicquid nouimus e-
um velle. quod cum non facimus dicimus inobe-
dientes et preuaricatores. sed inobedientes. quia
auertimur a lege domini. preuaricatores quia trās-
gredimur legem. Et nota q̄ in voluntate auer-
rente se a deo contemptus. omissione ingratitudo. in-
obedientia et preuaricacio idem sunt secundum

rationem non tamen sedem rem Nam contemptus
respicit dei potentiam Omissio sapientia Ingra-
titudine beneficium Inobedientia preceptum. preua-
ritatio legem. Et sedem ista recessus est in frequenti
auerione a deo. Elongatio vero est in obduracione
Conversionem vero voluntatis ad creaturam con-
stitutatur libido. q̄ est improbitas voluntatis ho-
num creatum preiligens et deserens increaturn
quam sequitur concupiscentia qui est primus mo-
tus ex somite. veniens ex sensualitate et tendens
ad delectacionem illicitam. tunc sequitur delectio-
nem inferior pars rationis condelectatur. Tertio
est consensus cum superior pars rationis non con-
tradicit sed assentit. Hic triplex status designa-
tus est in prima temptatione per serpentem virum
et mulierem. Deinde restat operis consummatio
vel adhuc est prava intentio. Nam intentio est ad
opus. et sic ex parte conuersationis actualis pecca-
tum antecedit libido. concupiscentia. dilectatio.
consensus in peccatum et prava intentio. Circum-
stantie vero dicuntur. q̄ peccatum circumstant q̄
nos circumstancias appellamus. Est autem cir-
cumstancia propria p̄sonae vel negotij ex se perti-
nens ad laudem vel vituperium diminuendo vel
augendo vel in aliud genus peccati trahendo.
Proprietas personae est ut quia pulcher est homo
sapiens bonus et huiusmodi Et talis proprietas

f1

Sed
et pia

respondet ad questionē factam p̄ quas - pprietas
negociū est genus opis - vt q̄ fecit hoc. Quare fecit
vbi fecit. quo tpe. et quō fecit. que hoc versu con-
tinente. Quis. quid. vbi. quibz. auxilijs. cur. quō
quando. Que possunt in r̄iū dñas explicari.
Unde versus. Aggrauat. ordo. locus psona. scīa.
tempus. Etas cōdicio numerus mora copia causa
Est modus in culpa status altus lucta pusilla.
Ex hys autē. quinque respiciunt psonā ut scientia.
etas. cōdicio. ordo. et status. Tres vero respiciunt
crimen. sc̄z copia causa et lucta pusilla. Que autē
alie sunt adiacentes. sc̄z locus et tempus. Conse-
quentia vero ad peccatum sunt macula et reatus.
Anima enim cum ad creaturam cōuertitur scđm
Augustinū obtenebris. peioratur et destruitur.
Ista autem obtenebratio peioratio et destruccio
ideum est qđ deformitas p̄maginis dei. sive dimina-
tio naturalis boni sive macula. qđ ex cōtactu spiri-
tali inferiorum qui est p̄ amorem inordinatur sor-
didatur p̄mago dei in nobis et polluitur. Beatus
vero sequitur peccatū racōne auersionis qđ tantū
bonum est deus sicut dicit Augustinus. vt nulli
bene sit qui ab eo recedit. Sicut igitur ex conve-
sione ad creaturam est macula sit ex auersione est
reatus qui est obligatio ad penā. Peccatū quippe
transit actu sed remanet reatu peccatū sc̄z actuale